DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 6 maja 2021 r.

Poz. 861

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW

z dnia 6 maja 2021 r.

w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii

Na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–13 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1845, z późn. zm.[1)]) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Ustala się, że obszarem, na którym wystąpił stan epidemii wywołany zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 2

Ograniczenia określonego sposobu przemieszczania się oraz obowiązek poddania się kwarantannie i testom diagnostycznym w kierunku SARS-CoV-2

§ 2. 1. Do dnia 5 czerwca 2021 r. wstrzymuje się przemieszczanie się pasażerów w transporcie kolejowym wykonywanym z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 1, z późn. zm.[2)]).

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, osoba przekraczająca granicę Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ust. 1, w celu udania się do swojego miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązana:

1) przekazać funkcjonariuszowi Straży Granicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305, 1610, 2112 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11 i 464), informację o:
   a) adresie miejsca zamieszkania lub pobytu, w którym będzie odbywać obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi,
   b) numerze telefonu do bezpośredniego kontaktu z tą osobą;
2) odbyć, po przekroczeniu granicy państwowej, obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, trwającą 10 dni, licząc od dnia następującego po przekroczeniu tej granicy.

---

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2112 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 159, 180, 255 i 616.

2) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 251 z 16.09.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest równoważny z obowiązkiem wynikającym z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Decyzji organu inspekcji sanitarnej nie wydaje się.

4. Informację, o której mowa w ust. 2 pkt 1, wraz z innymi danymi osoby, która ją przekazała, pozyskanymi w ramach kontroli, Straż Graniczna przekazuje:

1) w postaci elektronicznej – do systemu teleinformatycznego udostępnionego przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia albo

2) w przypadku braku możliwości przekazania informacji i danych w postaci elektronicznej, w postaci papierowej – przez przekazanie wojewodom kart lokalizacyjnych wypełnionych przez osoby, o których mowa w ust. 2, w celu wprowadzenia zawartych w nich danych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w pkt 1.

5. W systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, mogą być również przetwarzane dane innych osób podlegających obowiązkowej kwarantannie w związku z epidemią, o której mowa w § 1, osób podlegających izolacji, izolacji w warunkach domowych, osób, w stosunku do których podjęto decyzję o wykonaniu testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, a także osób zakażonych tym wirusem oraz informacje dotyczące zgonu tych osób w zakresie objętym formularzem ZLK-5 określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

6. Administratorem danych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, jest minister właściwy do spraw zdrowia.

7. Dane osób, w stosunku do których podjęto decyzję o wykonaniu testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, w tym dane zawarte w zleceniach wykonania takich testów wystawionych przez podmioty inne niż organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz informacje o wynikach tych testów, niezależnie od podmiotów je zlecających, mogą być również przetwarzane w systemie teleinformatycznym stanowiącym moduł Krajowego Rejestru Pacjentów z COVID-19 prowadzonego przez Narodowy Instytut Kardiologii Stefana Kardynała Wyszyńskiego – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie oraz systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 666).

8. Dane, o których mowa w ust. 4 i 5, są udostępniane organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Narodowemu Funduszowi Zdrowia, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Narodowemu Instytutowi Zdrowia Publicznego – Państwowemu Zakładowi Higieny, Narodowemu Instytutowi Kardiologii Stefana Kardynała Wyszyńskiego – Państwowemu Instytutowi Badawczemu w Warszawie, wojewodom, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Krajowej Administracji Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Wojskom Obrony Terytorialnej, Systemowi Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego, ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji, operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320) oraz podmiotom wykonującym działalność leczniczą w celu realizacji ich zadań ustawowych lub statutowych lub zadań związanych z prowadzeniem działań dotyczących przeciwdziałania epidemii wywołanej zakażeniami wirusem SARS-CoV-2. Narodowy Fundusz Zdrowia może udostępnić dane, o których mowa w ust. 4 i 5, dotyczące osoby poddanej obowiązkowej kwarantannie, a także osoby podlegającej izolacji w warunkach domowych, świadczeniodawcy podstawowej opieki zdrowotnej wybranemu na podstawie art. 9 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 172 i 1493) przez tę osobę.

9. Podmioty, o których mowa w ust. 6, 8 i 10, uzupełniają lub poprawiają dane przetwarzane w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, w zakresie danych, które przekazują do tego systemu lub do których nadano dostęp w tym systemie umożliwiający edytowanie danych.

10. Dane osób, w stosunku do których podjęto decyzję o wykonaniu testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, mogą być udostępniane podmiotom odpowiedzialnym za wykonanie tych testów.

11. Dane, o których mowa w ust. 4 i 5, dotyczące osób poddanych obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych:

1) organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej udostępniają na wniosek, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu tych osób, ośrodka pomocy społecznej, kuratora sądowego lub komornika sądowego złożony w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi oraz sądu lub prokuratora w związku z prowadzonymi postępowaniami;

2) Policja lub wojewoda udostępniają na wniosek:

   a) przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na zapewnieniu funkcjonowania sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej w rozumieniu art. 3 pkt 11a i 11b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716), którego przedstawiciele realizują czynności związane z funkcjonowaniem tej sieci w miejscu zamieszkania lub pobytu tych osób,

b) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576), wykonującego działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych, świadczeniu usług towarzyszących lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych, którego przedstawiciele realizują czynności związane z funkcjonowaniem tej sieci w miejscu zamieszkania lub pobytu tych osób;

3) Straż Graniczna udostępnia przewoźnikowi lotniczemu w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970 oraz z 2021 r. poz. 784 i 847) wykonującemu działalność związaną z przewozem lotniczym pasażerskim, w celu uniemożliwienia przemieszczania się statkiem powietrznym w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze osób, o których mowa w § 24 ust. 6 pkt 4, które korzystają z usług przewozu lotniczego danego przewoźnika.

12. Informacja o poddaniu osoby obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, może być przekazywana przez Narodowy Fundusz Zdrowia jednostkom organizacyjnym publicznej służby krwi.

13. Narodowy Instytut Kardiologii Stefana Kardynała Wyszyńskiego – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie udostępnia dane przetwarzane w Krajowym Rejestrze Pacjentów z COVID-19 ministrowi właściwemu do spraw zdrowia oraz Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

14. Testy diagnostyczne w kierunku SARS-CoV-2, w tym testy, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, finansowane ze środków publicznych, są zlecane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, z wyjątkiem testów zlecanych przez:

1) podmioty lecznicze wykonujące działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne, w tym opiekę zdrowotną w izolatorium, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego stanowiącego moduł Krajowego Rejestru Pacjentów z COVID-19 prowadzonego przez Narodowy Instytut Kardiologii Stefana Kardynała Wyszyńskiego – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie;

2) inne niż określone w pkt 1 podmioty wykonujące działalność leczniczą, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia.

15. W zleceniu, o którym mowa w ust. 14, informacje przekazywane o pacjencie obejmują numer telefonu do bezpośredniego kontaktu z osobą, której dotyczy zlecenie.

16. Medyczne laboratorium diagnostyczne wykonujące diagnostykę zakażenia wirusem SARS-CoV-2 wprowadza do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, informacje o wynikach testów diagnostycznych w kierunku SARS-CoV-2 oraz informacje o osobie, której dotyczy badanie diagnostyczne, w tym informację o numerze telefonu do bezpośredniego kontaktu z tą osobą, w przypadku gdy informacje te nie znajdują się w tym systemie.

17. W przypadku braku dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, albo systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 14 pkt 1 lub art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, w przypadku zlecania wykonania testów diagnostycznych w kierunku SARS-CoV-2 w tym systemie, zlecanie tych testów i przekazywanie ich wyników odbywa się bez pośrednictwa tych systemów.

18. Do dnia 5 czerwca 2021 r. obowiązek odbycia kwarantanny, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, trwającej 10 dni, licząc od dnia następującego po przekroczeniu granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się również do osoby przekraczającej morski odcinek granicy Rzeczypospolitej Polskiej regularnym połączeniem promowym oraz odcinek lądowy granicy Rzeczypospolitej Polskiej z Republiką Czeską, Republiką Litewską, Republiką Federalną Niemiec lub Republiką Słowacką, niezależnie od środka transportu, którym się przemieszcza, bądź pieszo, w celu udania się do swojego miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

19. Osoba przekraczająca morski odcinek granicy Rzeczypospolitej Polskiej regularnym połączeniem promowym oraz odcinek lądowy granicy Rzeczypospolitej Polskiej z Republiką Czeską, Republiką Litewską, Republiką Federalną Niemiec lub Republiką Słowacką, niezależnie od środka transportu, którym się przemieszcza, bądź pieszo, w celu innym niż określony w ust. 18, jest obowiązana posiadać negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego, przed przekroczeniem granicy, w okresie 48 godzin, licząc od momentu wyniku tego testu, i przedłożyć na żądanie funkcjonariusza Straży Granicznej lub Policji wynik tego testu w języku polskim albo w języku angielskim.

20. Osoba przekraczająca granicę państwową Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiącą granicę wewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), statkiem powietrznym w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, jest obowiązana posiadać negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego, przed przekroczeniem granicy, w okresie 48 godzin, licząc od momentu wyniku tego testu, i przedłożyć na żądanie funkcjonariusza Straży Granicznej wynik tego testu w języku polskim albo w języku angielskim.

21. Przepisów ust. 18 i 19 nie stosuje się w przypadku przekraczania odcinka lądowego granicy Rzeczypospolitej Polskiej z Republiką Czeską, Republiką Litewską, Republiką Federalną Niemiec lub Republiką Słowacką oraz morskiego odcinka granicy Rzeczypospolitej Polskiej regularnym połączeniem promowym przez osoby, o których mowa w § 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, 3, 14, 15 i 18. Przepisu ust. 18 nie stosuje się ponadto w przypadku osoby posiadającej negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonany, przed przekroczeniem granicy, w okresie 48 godzin, licząc od momentu wyniku tego testu. Wynik tego testu w języku polskim albo w języku angielskim okazuje się na żądanie funkcjonariusza Straży Granicznej lub Policji.

22. Przepisu ust. 20 nie stosuje się w przypadku przekraczania granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiącej granicę wewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), statkiem powietrznym w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, przez osoby, o których mowa w § 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, 3, 14 i 18.

23. W przypadku gdy osoba przekraczająca granicę państwową Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiącą granicę wewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), statkiem powietrznym w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 20 albo 22, jest obowiązana:

1) przekazać funkcjonariuszowi Straży Granicznej informację o:
   a) adresie miejsca zamieszkania lub pobytu, w którym będzie odbywać obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi,
   b) numerze telefonu do bezpośredniego kontaktu z tą osobą;
2) odbyć, po przekroczeniu granicy państwowej, obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, trwającą 10 dni, licząc od dnia następującego po przekroczeniu tej granicy.

24. Informacje, o których mowa w ust. 23, wraz z innymi danymi osoby, która ją przekazała, pozyskanymi w ramach kontroli, Straż Graniczna przekazuje właściwemu miejscowo państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu albo właściwemu miejscowo wojewodzie w celu wprowadzenia ich do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.

25. Przedsiębiorca oraz podmiot niebędący przedsiębiorcą wykonujący:

1) międzynarodowy transport drogowy lub niezarobkowy międzynarodowy przewóz drogowy, lub międzynarodowy przewóz regularny, lub międzynarodowy transport kombinowany w rozumieniu odpowiednio art. 4 pkt 2, 6, 7 i 14 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140, z 2020 r. poz. 875 i 1087 oraz z 2021 r. poz. 674),
2) transport statkiem powietrznym w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze,
3) transport środkami publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1944 i 2400) oraz pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą lub pojazdami samochodowymi przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą w zarobkowym międzynarodowym transporcie drogowym osób,
4) transport kolejowy wykonywany z przekroczeniem granicy państwowej Rzeczypospolitej Polskiej

– informuje pasażerów o obowiązkach, o których mowa w ust. 18, 20, 23 i 26.

26. Osoba przekraczająca granicę państwową w sposób określony w ust. 18, podlegająca obowiązkowi odbycia kwarantanny, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, jest obowiązana zgłosić poddanie się kwarantannie do Głównego Inspektora Sanitarnego za pośrednictwem infolinii obsługującej system wymiany informacji w ramach systemów wymiany informacji w zakresie dotyczącym zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej, o których mowa w przepisach wydanych na

podstawie art. 8a ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 195), przekazując następujące dane:

1) imię i nazwisko;

2) numer PESEL, a w przypadku osób, które nie mają nadanego numeru PESEL – datę urodzenia oraz serię i numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;

3) adres miejsca zamieszkania lub pobytu, w którym osoba ta będzie odbywać obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, oraz numer telefonu do bezpośredniego kontaktu z tą osobą;

4) dane dotyczące podróży, w szczególności datę przekroczenia granicy.

§ 3. 1. Obowiązku, o którym mowa w § 2 ust. 2, nie stosuje się w przypadku przekraczania granicy Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wykonywania czynności zawodowych przez:

1) załogę statku powietrznego w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze;

2) rybaków w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich (Dz. U. poz. 2197) lub marynarzy w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1353), w tym marynarzy zatrudnionych na zasadach określonych w art. 46 lub art. 108 tej ustawy, a także:

   a) marynarzy lub rybaków udających się do portu, również innym niż statek środkiem transportu, celem podjęcia zatrudnienia na statku, lub powracających do miejsca zamieszkania, również innym niż statek środkiem transportu, po zakończeniu zatrudnienia na statku – także tranzytem przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

   b) osoby wykonujące pracę lub świadczące usługi na statkach lub morskich platformach wydobywczych i wiertniczych, w oparciu o inny stosunek niż marynarska umowa o pracę;

3) członków załogi, o których mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1863), w tym powracających z zagranicy innymi środkami transportu niż statek, w celu odbioru odpoczynku, o którym mowa w ustawie z dnia 7 kwietnia 2017 r. o czasie pracy na statkach żeglugi śródlądowej (Dz. U. poz. 993);

4) załogę statku w rozumieniu przepisów o bezpieczeństwie morskim;

5) osoby wykonujące w Rzeczypospolitej Polskiej lub państwie sąsiadującym prace związane z przygotowaniem lub realizacją inwestycji w zakresie terminalu lub inwestycji towarzyszących inwestycji w zakresie terminalu w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1866 oraz z 2021 r. poz. 234 i 784), strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 428 i 784) lub strategicznych inwestycji w sektorze naftowym w rozumieniu ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2309 oraz z 2021 r. poz. 234 i 784);

6) kierowców wykonujących przewóz drogowy w ramach międzynarodowego transportu drogowego lub międzynarodowego transportu kombinowanego w rozumieniu odpowiednio art. 4 pkt 2 i 14 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;

7) kierowców wykonujących przewóz drogowy w ramach międzynarodowego transportu drogowego lub międzynarodowego transportu kombinowanego w rozumieniu odpowiednio art. 4 pkt 2 i 14 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym powracających z zagranicy albo przejeżdżających przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tranzytem innymi środkami transportu niż pojazd, którym jest wykonywany transport drogowy:

   a) w celu odbioru odpoczynku, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 1, z późn. zm.[3)]), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo innego państwa,

   b) po odebraniu za granicą odpoczynku, o którym mowa w rozporządzeniu wymienionym w lit. a, oraz po przerwie w świadczeniu pracy w okolicznościach wskazanych w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1412);

[3)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 51 z 26.02.2008, str. 27, Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, Dz. Urz. UE L 48 z 23.02.2011, str. 19, Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 293 z 09.10.2014, str. 60, Dz. Urz. UE L 272 z 16.10.2015, str. 15, Dz. Urz. UE L 195 z 20.07.2016, str. 83 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1.

8) obsadę pociągu, o której mowa w § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie ogólnych warunków prowadzenia ruchu kolejowego i sygnalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 360 i 1476, z 2016 r. poz. 1849 oraz z 2019 r. poz. 964 i 2352), oraz innych pracowników niezbędnych do wykonywania usług przewozu towarowego w ramach międzynarodowego transportu kolejowego, wykonujących czynności zawodowe w Rzeczypospolitej Polskiej lub państwie sąsiadującym, na podstawie listy stanowiącej wykaz tych osób przekazanej przez przewoźnika albo zarządcę infrastruktury kolejowej do Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, który przekazuje ją do Komendanta Głównego Straży Granicznej;

9) kierowców wykonujących przewóz drogowy pojazdami samochodowymi lub zespołami pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony w transporcie drogowym rzeczy oraz niezarobkowym przewozie drogowym rzeczy;

10) kierowców wykonujących przewóz drogowy pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą w zarobkowym międzynarodowym transporcie drogowym osób;

11) osoby zatrudnione w podmiocie leczniczym utworzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia w celu realizacji zadań lotniczych zespołów ratownictwa medycznego.

2. Obowiązku, o którym mowa w § 2 ust. 2, nie stosuje się w przypadku przekraczania granicy Rzeczypospolitej Polskiej:

1) w celu wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, które znajduje się po obu stronach tej granicy;

2) przez żołnierzy i pracowników Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub żołnierzy i personel cywilny wojsk sojuszniczych, funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Ochrony Państwa, inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego, wykonujących zadania służbowe;

3) przez członków misji dyplomatycznych, urzędów konsularnych i przedstawicieli organizacji międzynarodowych oraz członków ich rodzin, a także przez inne osoby przekraczające granicę na podstawie paszportu dyplomatycznego;

4) przez inspektorów administracji morskiej lub uznanej organizacji, o której mowa w przepisach o bezpieczeństwie morskim, którzy przekraczają granicę w celu przeprowadzenia inspekcji;

5) przez uczniów pobierających naukę w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie sąsiadującym i ich opiekunów, którzy przekraczają granicę wraz z uczniami w celu umożliwienia tej nauki;

6) przez dzieci objęte wychowaniem przedszkolnym w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie sąsiadującym i ich opiekunów, którzy przekraczają granicę wraz z dziećmi w celu ich objęcia tym wychowaniem;

7) w celu przejazdu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do miejsca zamieszkania lub pobytu przez cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz ich małżonków i dzieci;

8) przez osoby odbywające żeglugę pływającymi jednostkami rekreacyjnymi pomiędzy portami państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, bez zawijania do portów państw trzecich;

9) przez studentów, uczestników studiów podyplomowych, kształcenia specjalistycznego i innych form kształcenia, a także doktorantów kształcących się w Rzeczypospolitej Polskiej lub, w przypadku obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, w innych państwach;

10) przez osoby prowadzące działalność naukową w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 i 619) w Rzeczypospolitej Polskiej lub, w przypadku obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, w innych państwach;

11) przez osoby wykonujące za granicą prace związane z konwojowaniem i opieką konserwatorską zbiorów muzealnych oraz ochroną polskiego dziedzictwa kulturowego za granicą, w tym prace konserwatorskie, inwentaryzacyjne i badawcze, realizowane w ramach projektów finansowanych ze środków ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub środków państwowych instytucji kultury, których organizatorem jest ten minister;

12) przez osoby biorące udział w charakterze zawodnika, członka sztabu szkoleniowego, lekarza, fizjoterapeuty lub sędziego, w międzynarodowych zawodach sportowych organizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez międzynarodową federację sportową działającą w sporcie olimpijskim lub paraolimpijskim lub inną uznaną przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski albo organizowanych przez międzynarodową organizację sportową o zasięgu kontynentalnym należącą do takiej federacji lub polski związek sportowy, a także przez akredytowanych dziennikarzy;

13) przez osobę wykonującą zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2021 r. poz. 711), która uzyskała kwalifikacje do wykonywania danego zawodu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przekracza tę granicę w celu udzielania świadczeń zdrowotnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

14) przez osoby, którym wystawiono zaświadczenie o wykonaniu szczepienia ochronnego przeciwko COVID-19 szczepionką, która została dopuszczona do obrotu w Unii Europejskiej, zwane dalej „osobami zaszczepionymi przeciwko COVID-19”;

15) przez osoby, które przekraczają granicę państwową stanowiącą granicę wewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), w ramach wykonywania czynności zawodowych, służbowych lub zarobkowych w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie sąsiadującym;

16) w celu przejazdu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do miejsca zamieszkania lub pobytu przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz ich małżonków i dzieci;

17) przez członków kadry narodowej polskich związków sportowych, członków sztabu szkoleniowego, lekarzy, fizjoterapeutów i sędziów sportowych, powracających do Rzeczypospolitej Polskiej ze zgrupowań zagranicznych lub z międzynarodowych zawodów organizowanych przez międzynarodową federację sportową działającą w sporcie olimpijskim lub paraolimpijskim lub inną uznaną przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski albo organizowanych przez międzynarodową organizację sportową o zasięgu kontynentalnym należącą do takiej federacji;

18) przez osoby, które zakończyły izolację w warunkach domowych, izolację albo hospitalizację z powodu zakażenia wirusem SARS-CoV-2, nie później niż 6 miesięcy przed dniem przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej;

19) przez nauczycieli szkół polskich i zespołu szkół przy przedstawicielstwach dyplomatycznych, urzędach konsularnych i przedstawicielstwach wojskowych Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 8 ust. 5 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. c ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 4, 619 i 762), oraz nauczycieli skierowanych do pracy za granicą, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 3 pkt 2 tej ustawy, którzy przekraczają granicę w celu zaszczepienia się przeciwko COVID-19;

20) przez osoby, które przystępują do egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego, egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie lub egzaminu zawodowego, przeprowadzanych przez okręgowe komisje egzaminacyjne, oraz opiekunów tych osób.

3. Przekraczając granicę Rzeczypospolitej Polskiej, osoby, o których mowa w ust. 2:

1) pkt 5 i 6 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej pobieranie nauki albo objęcie wychowaniem przedszkolnym w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie sąsiadującym;

2) pkt 9 i 10 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej odpowiednio kształcenie się lub prowadzenie działalności naukowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w Rzeczypospolitej Polskiej lub, w przypadku obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, w innym państwie;

3) pkt 12 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej pismem wystawionym przez organizatora zawodów sportowych lub poświadczonym przez właściwy w danym sporcie polski związek sportowy: fakt odbywania się zawodów sportowych, o których mowa w ust. 2 pkt 12, ich termin oraz charakter uczestnictwa;

4) pkt 13 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej udzielanie świadczeń zdrowotnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaświadczeniem wystawionym przez podmiot wykonujący działalność leczniczą albo decyzją ministra właściwego do spraw zdrowia wyrażającą zgodę na wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawodu medycznego;

5) pkt 14 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej szczepienie przeciwko COVID-19 zaświadczeniem o wykonaniu tego szczepienia wystawionym w języku polskim albo w języku angielskim;

6) pkt 15 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej wykonywanie czynności zawodowych, służbowych lub zarobkowych w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie sąsiadującym dokumentem wystawionym przez pracodawcę w języku polskim, w języku angielskim albo w języku państwa sąsiadującego;

7) pkt 17 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej pismem wystawionym przez międzynarodową federację sportową działającą w sporcie olimpijskim lub paraolimpijskim lub inną uznaną przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski albo organizowanych przez międzynarodową organizację sportową o zasięgu kontynentalnym należącą do takiej federacji: fakt odbywania się zawodów, o których mowa w ust. 2 pkt 17, ich termin oraz charakter uczestnictwa;

8) pkt 18 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej objęcie izolacją, izolacją w warunkach domowych albo hospitalizację z powodu zakażenia wirusem SARS-CoV-2 dokumentem wystawionym w języku polskim albo w języku angielskim;

9) pkt 19 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej skierowanie na szczepienie ochronne przeciwko COVID-19, które odbędzie się nie później niż w terminie 7 dni od dnia przekroczenia granicy;

10) pkt 20 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej dokumentem wystawionym przez dyrektora szkoły lub placówki oświatowej lub komisję egzaminacyjną przystąpienie do egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego, egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie lub egzaminu zawodowego.

4. Okres realizacji obowiązku odbycia kwarantanny, o którym mowa w § 2 ust. 2, 18 i 23, ulega skróceniu w przypadku uzyskania przez osobę przekraczającą granicę negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego po przekroczeniu tej granicy w okresie 48 godzin, licząc od momentu jej przekroczenia. Obowiązek odbycia kwarantanny uznaje się za zrealizowany z chwilą wprowadzenia negatywnego wyniku testu przez medyczne laboratorium diagnostyczne wykonujące diagnostykę zakażenia wirusem SARS-CoV-2 do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 1.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do osoby przekraczającej granicę Rzeczypospolitej Polskiej, która rozpoczęła podróż z terytorium Federacyjnej Republiki Brazylii, Republiki Indii albo Republiki Południowej Afryki. Okres realizacji obowiązku odbycia kwarantanny, o którym mowa w § 2 ust. 2, 18 i 23, przez osobę, o której mowa w zdaniu pierwszym, ulega skróceniu w przypadku uzyskania przez tę osobę negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 wykonanego po przekroczeniu granicy Rzeczypospolitej Polskiej w okresie nie wcześniejszym niż 7 dni, licząc od momentu jej przekroczenia. Obowiązek odbycia kwarantanny uznaje się za zrealizowany z chwilą wprowadzenia negatywnego wyniku testu przez medyczne laboratorium diagnostyczne wykonujące diagnostykę zakażenia wirusem SARS-CoV-2 do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 1.

6. Testy diagnostyczne, o których mowa w ust. 4 i 5, nie są finansowane ze środków publicznych.

7. Państwowy inspektor sanitarny właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu, w którym ma się odbyć obowiązkowa kwarantanna, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, lub inny upoważniony przez Głównego Inspektora Sanitarnego państwowy inspektor sanitarny, w uzasadnionych przypadkach, decyduje o skróceniu lub zwolnieniu z obowiązku jej odbycia.

8. Osoba, o której mowa w ust. 2 pkt 13, może rozpocząć udzielanie świadczeń zdrowotnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po spełnieniu warunków określonych przepisami dotyczącymi ich udzielania oraz:

1) uzyskaniu negatywnego testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 albo

2) zaszczepieniu się przeciwko COVID-19.

§ 4. 1. Osoba skierowana do diagnostyki laboratoryjnej w kierunku wirusa SARS-CoV-2 zgodnie ze standardem organizacyjnym w przypadku postępowania z pacjentem podejrzanym o zakażenie wirusem SARS-CoV-2, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, jest obowiązana poddać się kwarantannie od dnia wystawienia skierowania do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, chyba że skierowanie na test nastąpiło za pośrednictwem systemu, o którym mowa w § 2 ust. 14 pkt 1.

2. Obowiązku poddania się kwarantannie zgodnie z ust. 1 nie stosuje się do osoby:

1) wykonującej zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej;

2) która poddaje się testowi diagnostycznemu w kierunku SARS-CoV-2:

   a) bez związku z podejrzeniem zachorowania na COVID-19,

   b) przed rozpoczęciem:

      – rehabilitacji leczniczej albo turnusów, o których mowa w § 11 ust. 1,

      – uczestnictwa w projekcie „Wypracowanie i pilotażowe wdrożenie modelu kompleksowej rehabilitacji umożliwiającej podjęcie lub powrót do pracy” realizowanym przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, o którym mowa w § 11 ust. 5,

      – leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1,

      – świadczeń uzdrowiskowego leczenia sanatoryjnego dzieci wykonywanego pod opieką dorosłych, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 2.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, jest równoważny z obowiązkiem wynikającym z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

4. Zakaz opuszczania miejsca kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych ulega zawieszeniu:

1) w celu przeprowadzenia przez lekarza lub felczera badania fizykalnego zgodnie ze standardem organizacyjnym w przypadku postępowania z pacjentem podejrzanym o zakażenie wirusem SARS-CoV-2 określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej lub

2) na czas udania się do miejsca pobrania materiału biologicznego do diagnostyki laboratoryjnej w kierunku wirusa SARS-CoV-2

– oraz powrotu do miejsca odbywania kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych.

5. Osoba, u której stwierdzono zakażenie wirusem SARS-CoV-2, od dnia uzyskania pozytywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, jest poddana obowiązkowej izolacji w warunkach domowych, chyba że osoba ta została skierowana do izolatorium lub poddana hospitalizacji.

6. Osoba prowadząca wspólne gospodarstwo domowe z osobą, u której stwierdzono zakażenie wirusem SARS-CoV-2 lub z nią zamieszkująca, od dnia uzyskania przez osobę, u której stwierdzono zakażenie wirusem SARS-CoV-2, pozytywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, jest obowiązana poddać się kwarantannie trwającej do upływu 7 dni od dnia zakończenia izolacji osoby, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe lub zamieszkuje. Decyzji organu inspekcji sanitarnej nie wydaje się.

7. Obowiązku, o którym mowa w ust. 6, nie stosuje się do osób zaszczepionych przeciwko COVID-19 oraz osób, które były poddane izolacji w warunkach domowych, izolacji albo hospitalizacji z powodu zakażenia wirusem SARS-CoV-2, nie później niż 6 miesięcy od dnia uzyskania przez osobę, u której stwierdzono zakażenie wirusem SARS-CoV-2, o której mowa w ust. 6, pozytywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2.

8. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia oprogramowanie służące do potwierdzania przez osobę, o której mowa w ust. 5, realizacji obowiązku izolacji w warunkach domowych.

§ 5. 1. W przypadku objęcia przez organy inspekcji sanitarnej osoby kwarantanną z powodu narażenia na chorobę wywołaną wirusem SARS-CoV-2, izolacją albo izolacją w warunkach domowych, informację o tym umieszcza się w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 1. Decyzji organu inspekcji sanitarnej nie wydaje się.

2. Informacja o objęciu osoby kwarantanną, izolacją albo izolacją w warunkach domowych może być przekazana tej osobie ustnie, za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, w tym przez telefon.

§ 6. Kontrolę realizacji obowiązkowej kwarantanny lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz Policja, Straż Graniczna, Żandarmeria Wojskowa lub Wojska Obrony Terytorialnej.

§ 7. 1. Podstawą wypłaty osobie poddanej kwarantannie albo izolacji w warunkach domowych, o której mowa w § 4 ust. 5, za okres nieobecności w pracy z powodu obowiązku odbycia kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych, wynagrodzenia, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320), lub świadczenia pieniężnego z tytułu choroby określonego w odrębnych przepisach, jest informacja w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 1, o objęciu tej osoby kwarantanną lub izolacją w warunkach domowych.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych udostępnia bezpłatnie informację, o której mowa w ust. 1, płatnikowi składek na profilu informacyjnym płatnika składek.

3. W przypadku nieprzekazania płatnikowi składek informacji w sposób określony w ust. 2, osoba, o której mowa w ust. 1, w terminie 3 dni roboczych od dnia zakończenia obowiązkowej kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych, składa pracodawcy albo podmiotowi obowiązanemu do wypłaty świadczenia pieniężnego z tytułu choroby, określonego w odrębnych przepisach, pisemne oświadczenie potwierdzające odbycie obowiązkowej kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych. Oświadczenie to można złożyć również za pośrednictwem systemów teleinformatycznych.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

1) dane osoby, która odbyła obowiązkową kwarantannę albo izolację w warunkach domowych:
   a) imię i nazwisko,
   b) numer PESEL, jeżeli go posiada,
   c) serię i numer paszportu, jeżeli był okazywany funkcjonariuszowi Straży Granicznej w ramach kontroli, w przypadku, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 2 i ust. 19;

2) dzień rozpoczęcia odbywania obowiązkowej kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych i dzień jej zakończenia;

3) podpis osoby, która odbyła obowiązkową kwarantannę albo izolację w warunkach domowych.

5. Pracodawca albo podmiot obowiązany, o którym mowa w ust. 3, może wystąpić do organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej o potwierdzenie informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3.

6. Podstawą do wypłaty zasiłku opiekuńczego, w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, 2a i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 870, 2112 i 2320), jest złożone przez ubezpieczonego oświadczenie o konieczności opieki nad dzieckiem lub członkiem rodziny, o których mowa w tych przepisach, poddanych obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych. Oświadczenie obejmuje dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, oraz podpis ubezpieczonego. Pracodawca albo podmiot obowiązany, o którym mowa w ust. 3, może wystąpić do organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej o potwierdzenie informacji zawartych w oświadczeniu.

7. Podstawą do wypłaty osobie poddanej kwarantannie, o której mowa w § 4 ust. 6, za okres nieobecności w pracy z powodu obowiązku odbycia kwarantanny, wynagrodzenia, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, lub świadczenia pieniężnego z tytułu choroby określonego w odrębnych przepisach, jest złożone przez ubezpieczonego oświadczenie o konieczności odbycia kwarantanny na podstawie § 4 ust. 6. Oświadczenie zawiera imię i nazwisko ubezpieczonego, jego numer PESEL, jeżeli go posiada, informację o dniu rozpoczęcia odbywania obowiązkowej kwarantanny i dniu jej zakończenia oraz dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, dotyczące osoby zamieszkującej z ubezpieczonym we wspólnym gospodarstwie domowym, u której stwierdzono zakażenie wirusem SARS-CoV-2, oraz podpis ubezpieczonego. Pracodawca albo podmiot obowiązany, o którym mowa w ust. 3, może wystąpić do organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej o potwierdzenie informacji zawartych w oświadczeniu.

§ 8. Obowiązku odbycia kwarantanny, o której mowa w art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie stosuje się wobec osoby, która zakończyła hospitalizację, odbywanie izolacji lub izolacji w warunkach domowych, z powodu stwierdzenia zakażenia wirusem SARS-CoV-2, a także osoby zaszczepionej przeciwko COVID-19.

Rozdział 3

Ograniczenia, zakazy i nakazy obowiązujące na obszarze, na którym wystąpił stan epidemii

§ 9. 1. Do dnia 28 maja 2021 r. ustanawia się zakaz prowadzenia przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) oraz przez inne podmioty działalności polegającej na prowadzeniu:

1) aquaparków, siłowni, klubów i centrów fitness, z wyłączeniem siłowni, klubów i centrów fitness:
   a) działających w podmiotach wykonujących działalność leczniczą przeznaczonych dla pacjentów,
   b) dla członków kadry narodowej polskich związków sportowych w sportach olimpijskich oraz zawodników przygotowujących się do igrzysk olimpijskich, igrzysk paraolimpijskich lub igrzysk głuchych;
2) działalności usługowej związanej z poprawą kondycji fizycznej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 96.04.Z).

2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, potwierdza dokument wystawiony przez Polski Komitet Olimpijski, Polski Komitet Paraolimpijski albo polski związek sportowy.

3. Od dnia 29 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na prowadzeniu:

1) siłowni, klubów i centrów fitness,
2) działalności usługowej związanej z poprawą kondycji fizycznej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 96.04.Z)

– jest dopuszczalne, pod warunkiem prowadzenia tej działalności z udziałem nie więcej uczestników niż 1 osoba na 15 m^2 powierzchni.

4. Warunek, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczy prowadzenia działalności polegającej na prowadzeniu siłowni, klubów i centrów fitness:

1) działających w podmiotach wykonujących działalność leczniczą przeznaczonych dla pacjentów;
2) dla członków kadry narodowej polskich związków sportowych w sportach olimpijskich oraz zawodników przygotowujących się do igrzysk olimpijskich, igrzysk paraolimpijskich lub igrzysk głuchych.

5. Do dnia 5 czerwca 2021 r. ustanawia się zakaz prowadzenia przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na prowadzeniu dyskotek i klubów nocnych lub działalności, która polega na udostępnieniu miejsca do tańczenia organizowanego w pomieszczeniach lub w innych miejscach o zamkniętej przestrzeni, z wyłączeniem sportowych klubów tanecznych.

6. Do dnia 5 czerwca 2021 r. ustanawia się zakaz prowadzenia przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności w zakresie urządzania gier hazardowych na automatach (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 92.00.Z) oraz kasyn, z wyłączeniem kasyna internetowego.

7. Do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie usług hotelarskich w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2211) jest dopuszczalne z zastrzeżeniem ust. 1 i 3–5. W przypadku prowadzenia usług hotelarskich w obiekcie hotelarskim, o którym mowa w art. 36 pkt 1–3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych, dla gości udostępnia się nie więcej niż 50% pokoi znajdujących się w danym obiekcie. Ograniczenia liczby udostępnianych pokoi nie stosuje się do pobytu gości będących żołnierzami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej albo wojsk sojuszniczych, przebywających czasowo w Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Do prowadzenia usług hotelarskich w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych stosuje się odpowiednio przepisy ust. 14–16, 19, 20–22, 26–37 i 39.

9. Do dnia 14 maja 2021 r. prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 13, na terenie prowadzenia usług hotelarskich, jest dopuszczalne wyłącznie dla gości, których pobyt wynosi co najmniej jedną dobę hotelową, pod warunkiem dostarczania posiłków lub napojów gościom do pokoju hotelowego.

10. Do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie przez przewoźnika lotniczego w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze działalności związanej z przewozem lotniczym pasażerskim jest dopuszczalne, pod warunkiem:

1) zapewnienia płynów do dezynfekcji rąk na pokładzie statku powietrznego;

2) dezynfekcji statku powietrznego:

   a) raz na dobę w przypadku wykonywania operacji lotniczych z pasażerami,

   b) po każdej operacji lotniczej z osobą chorą albo z podejrzeniem zakażenia chorobą zakaźną,

   c) przed i po każdej operacji lotniczej z pasażerami trwającej co najmniej 6 godzin;

3) przekazania pasażerom, za pośrednictwem personelu pokładowego, do wypełnienia formularzy kart lokalizacji podróżnego dla celów zdrowotnych oraz odebrania wypełnionych kart – w przypadku gdy pasażer przekracza granicę państwową w celu udania się do swojego miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

11. Personel pokładowy przekazuje karty lokalizacji podróżnego dla celów zdrowotnych, o których mowa w ust. 10 pkt 3, osobie wyznaczonej przez zarządzającego lotniskiem.

12. Osoba wyznaczona przez zarządzającego lotniskiem przekazuje karty lokalizacji podróżnego dla celów zdrowotnych, o których mowa w ust. 10 pkt 3, właściwemu miejscowo wojewodzie w celu wprowadzenia zawartych w nich danych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 1.

13. Do dnia 14 maja 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na przygotowywaniu i podawaniu posiłków i napojów gościom siedzącym przy stołach lub gościom dokonującym własnego wyboru potraw z wystawionego menu, spożywanych na miejscu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.10.A) oraz związanej z konsumpcją i podawaniem napojów (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.30.Z) jest dopuszczalne wyłącznie w przypadku realizacji usług polegających na przygotowywaniu i podawaniu żywności na wynos lub jej przygotowywaniu i dostarczaniu oraz w przypadku działalności polegającej na przygotowywaniu i podawaniu posiłków lub napojów przeznaczonych do spożycia przez pasażerów po zajęciu miejsca siedzącego w pociągach objętych obowiązkową rezerwacją miejsc.

14. Od dnia 15 maja 2021 r. do dnia 28 maja 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na przygotowywaniu i podawaniu posiłków i napojów gościom siedzącym przy stołach lub gościom dokonującym własnego wyboru potraw z wystawionego menu, spożywanych na miejscu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.10.A) oraz związanej z konsumpcją i podawaniem napojów (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.30.Z) jest dopuszczalne w ogródku gastronomicznym rozumianym jako wyznaczone miejsce do sezonowego użytkowania dla celów gastronomicznych, w których jest prowadzona ta działalność, lub w ogródku gastronomicznym stacji paliw w przypadku stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2019 r. poz. 466 oraz z 2020 r. poz. 2157).

15. Od dnia 29 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na przygotowywaniu i podawaniu posiłków i napojów gościom siedzącym przy stołach lub gościom dokonującym własnego wyboru potraw z wystawionego menu, spożywanych na miejscu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.10.A) oraz związanej z konsumpcją i podawaniem napojów (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.30.Z) jest dopuszczalne:

1) w ogródku gastronomicznym rozumianym jako wyznaczone miejsce do sezonowego użytkowania dla celów gastronomicznych, w których jest prowadzona ta działalność, lub w ogródku gastronomicznym stacji paliw w przypadku stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni;

2) w lokalu lub w wydzielonej strefie gastronomicznej sali sprzedaży w przypadku stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni, pod warunkiem, że:

   a) klienci realizują obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1, do czasu zajęcia przez nich miejsc, w których będą spożywali posiłki lub napoje,

   b) obsługa realizuje obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1.

16. Do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 14 i 15, jest dopuszczalne, pod warunkiem, że klienci będą zajmowali co drugi stolik i odległość między stolikami będzie wynosiła co najmniej 1,5 m, chyba że między stolikami znajduje się przegroda o wysokości co najmniej 1 m, licząc od powierzchni stolika.

17. Do dnia 14 maja 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności twórczej związanej z wszelkimi zbiorowymi formami kultury i rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 90.0) jest dopuszczalne w zakresie organizowanych bez udziału publiczności:

1) działań niezbędnych do przygotowania wydarzeń artystycznych, takich jak próby i ćwiczenia;

2) nagrań fonograficznych i audiowizualnych;

3) wydarzeń transmitowanych za pomocą środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

18. Od dnia 15 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności twórczej związanej z wszelkimi zbiorowymi formami kultury i rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 90.0) polegającej na działalności grup cyrkowych i zespołów muzycznych jest dopuszczalne w zakresie organizowanych bez udziału publiczności:

1) działań niezbędnych do przygotowania wydarzeń artystycznych, takich jak próby i ćwiczenia;

2) nagrań fonograficznych i audiowizualnych;

3) wydarzeń transmitowanych za pomocą środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

19. Od dnia 15 maja 2021 r. do dnia 28 maja 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności twórczej związanej z wszelkimi zbiorowymi formami kultury i rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 90.0), z wyłączeniem działalności grup cyrkowych i zespołów muzycznych, jest dopuszczalne wyłącznie na otwartym powietrzu, pod warunkiem udostępnienia widzom co drugiego miejsca na widowni, z tym że nie więcej niż 50% liczby miejsc, a w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni – przy zachowaniu odległości 1,5 m pomiędzy widzami.

20. Od dnia 29 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności twórczej związanej z wszelkimi zbiorowymi formami kultury i rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 90.0), z wyłączeniem działalności grup cyrkowych i zespołów muzycznych, jest dopuszczalne także w pomieszczeniach, pod warunkiem:

1) udostępnienia widzom co drugiego miejsca na widowni, z tym że nie więcej niż 50% liczby miejsc, a w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni – przy zachowaniu odległości 1,5 m pomiędzy widzami;

2) zapewnienia, aby widzowie lub słuchacze realizowali nakaz zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1;

3) zapewnienia, aby widzowie lub słuchacze nie spożywali napojów lub posiłków.

21. Od dnia 15 maja 2021 r. do dnia 28 maja 2021 r.:

1) wykonywanie zadań edukacyjnych i animacyjnych przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców i inne podmioty prowadzące działalność ujętą w Podklasie 90.04.Z Polskiej Klasyfikacji Działalności oraz przez instytucje kultury i inne podmioty działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2020 r. poz. 902),

2) prowadzenie działalności przez domy i ośrodki kultury oraz świetlice

– jest dopuszczalne wyłącznie na otwartym powietrzu, pod warunkiem udziału nie więcej niż 15 osób, zachowania odległości 1,5 m pomiędzy uczestnikami oraz zapewnienia, aby uczestnicy nie spożywali napojów lub posiłków.

22. Od dnia 29 maja 2021 r.:

1) wykonywanie zadań edukacyjnych i animacyjnych przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców i inne podmioty prowadzące działalność ujętą w Podklasie 90.04.Z Polskiej Klasyfikacji Działalności oraz przez instytucje kultury i inne podmioty działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach,

2) prowadzenie działalności przez domy i ośrodki kultury oraz świetlice

– jest dopuszczalne także w pomieszczeniach, pod warunkiem udziału nie więcej niż 15 osób, zachowania odległości 1,5 m pomiędzy uczestnikami, zapewnienia, aby uczestnicy realizowali nakaz zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1, oraz zapewnienia, aby uczestnicy nie spożywali napojów lub posiłków.

23. Do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie działalności przez instytucje kultury oraz inne podmioty działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach, galerie sztuki oraz inne instytucje kultury prowadzące działalność wystawienniczą jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby:

1) przebywała w nich jednocześnie nie więcej niż 1 osoba na 15 m^2 powierzchni pomieszczenia;

2) zwiedzający realizowali nakaz zakrywania ust i nosa zgodnie z § 25 ust. 1 i 2.

24. W przypadku:

1) udostępniania zbiorów, które znajdują się na wolnym powietrzu, nie stosuje się warunku, o którym mowa w ust. 23 pkt 1;

2) zwiedzania lasów, parków i ogrodów zabytkowych należących do instytucji kultury oraz innych podmiotów, o których mowa w ust. 23, nie stosuje się warunków, o których mowa w ust. 23.

25. Do dnia 14 maja 2021 r. ustanawia się zakaz prowadzenia przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej z projekcją filmów lub nagrań wideo w domach i ośrodkach kultury, w kinach, na otwartym powietrzu lub w pozostałych miejscach oraz działalności klubów filmowych (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 59.14.Z), z wyjątkiem działalności, która może być realizowana przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

26. Od dnia 15 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej z projekcją filmów lub nagrań wideo jest dopuszczalne wyłącznie na otwartym powietrzu, pod warunkiem udostępnienia widzom co drugiego miejsca na widowni, z tym że nie więcej niż 50% liczby miejsc, a w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni – przy zachowaniu odległości 1,5 m pomiędzy widzami.

27. Od dnia 29 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej z projekcją filmów lub nagrań wideo w kinach lub w pozostałych miejscach oraz działalności klubów filmowych (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 59.14.Z) jest dopuszczalne także w pomieszczeniach, pod warunkiem:

1) udostępnienia widzom co drugiego miejsca na widowni, z tym że nie więcej niż 50% liczby miejsc, a w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni – przy zachowaniu odległości 1,5 m pomiędzy widzami;

2) zapewnienia, aby widzowie lub słuchacze realizowali nakaz zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1;

3) zapewnienia, aby widzowie lub słuchacze nie spożywali napojów lub posiłków.

28. Obowiązek udostępniania co drugiego miejsca oraz obowiązek zachowania odległości, o których mowa w ust. 19, 20, 26 i 27, nie dotyczy:

1) widza, który uczestniczy w wydarzeniach realizowanych w ramach działalności, o których mowa w ust. 19, 20, 26 i 27, z dzieckiem poniżej 13. roku życia;

2) widza, który uczestniczy w wydarzeniach realizowanych w ramach działalności, o których mowa w ust. 19, 20, 26 i 27, z osobą z orzeczeniem o niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub osobą, która ze względu na stan zdrowia nie może poruszać się samodzielnie;

3) osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących.

29. Do dnia 14 maja 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej ze sportem, rozrywkowej i rekreacyjnej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 93.0) jest dopuszczalne wyłącznie w przypadku:

1) sportu zawodowego w rozumieniu art. 2 pkt 143 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.[4)]),

2) zawodników pobierających stypendium sportowe, o którym mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1133),

3) zawodników będących członkami kadry narodowej, reprezentacji olimpijskiej lub reprezentacji paraolimpijskiej,

4) zawodników uprawiających sport w ramach ligi zawodowej, o której mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie,

5) zawodników przygotowujących się do igrzysk olimpijskich, igrzysk paraolimpijskich lub igrzysk głuchych,

6) dzieci i młodzieży uczestniczącej we współzawodnictwie sportowym prowadzonym przez odpowiedni polski związek sportowy,

7) obiektów sportowych na otwartym powietrzu, przy czym w obiekcie sportowym może przebywać nie więcej niż 50 osób; w przypadku kompleksów sportowych ograniczenie liczby osób dotyczy każdego z obiektów,

8) basenów i obiektów sportowych zamkniętych w przypadku zajęć dla zorganizowanych grup dzieci i młodzieży do 18. roku życia, przy czym na basenie albo w obiekcie sportowym może przebywać nie więcej osób niż połowa obłożenia basenu albo obiektu

– pod warunkiem prowadzenia działalności bez udziału publiczności.

30. Od dnia 15 maja do dnia 28 maja 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej ze sportem, rozrywkowej i rekreacyjnej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 93.0) jest dopuszczalne wyłącznie w przypadku:

1) sportu zawodowego w rozumieniu art. 2 pkt 143 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu;

2) zawodników pobierających stypendium sportowe, o którym mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie;

3) zawodników będących członkami kadry narodowej, reprezentacji olimpijskiej lub reprezentacji paraolimpijskiej;

4) zawodników uprawiających sport w ramach ligi zawodowej, o której mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie;

5) zawodników przygotowujących się do igrzysk olimpijskich, igrzysk paraolimpijskich lub igrzysk głuchych;

6) dzieci i młodzieży uczestniczącej we współzawodnictwie sportowym prowadzonym przez odpowiedni polski związek sportowy;

7) obiektów sportowych na otwartym powietrzu, przy czym udostępnia się publiczności nie więcej niż 25% liczby miejsc przewidzianych dla publiczności, co czwarte miejsce na widowni, a w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni – przy zachowaniu odległości 1,5 m pomiędzy widzami;

8) basenów i obiektów sportowych zamkniętych w przypadku zajęć dla zorganizowanych grup dzieci i młodzieży do 18. roku życia, przy czym na basenie albo w obiekcie sportowym może przebywać nie więcej osób niż połowa obłożenia basenu albo obiektu.

[4)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28, Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2018, str. 53, Dz. Urz. UE L 215 z 07.07.2020, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 89 z 16.03.2021, str. 1.

31. Od dnia 29 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej ze sportem, rozrywkowej i rekreacyjnej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 93.0) jest dopuszczalne wyłącznie w przypadku:

1) sportu zawodowego w rozumieniu art. 2 pkt 143 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu;

2) zawodników pobierających stypendium sportowe, o którym mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie;

3) zawodników będących członkami kadry narodowej, reprezentacji olimpijskiej lub reprezentacji paraolimpijskiej;

4) zawodników uprawiających sport w ramach ligi zawodowej, o której mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie;

5) zawodników przygotowujących się do igrzysk olimpijskich, igrzysk paraolimpijskich lub igrzysk głuchych;

6) dzieci i młodzieży uczestniczącej we współzawodnictwie sportowym prowadzonym przez odpowiedni polski związek sportowy;

7) obiektów sportowych na otwartym powietrzu, przy czym udostępnia się publiczności nie więcej niż 25% liczby miejsc przewidzianych dla publiczności, co czwarte miejsce na widowni, a w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni – przy zachowaniu odległości 1,5 m pomiędzy widzami;

8) basenów, aquaparków i obiektów sportowych zamkniętych, przy czym basen, aquapark albo obiekt sportowy udostępnia się liczbie osób nie większej niż połowa obłożenia basenu, aquaparku albo obiektu oraz udostępnia się publiczności nie więcej niż 50% liczby miejsc przewidzianych dla publiczności, co drugie miejsce na widowni, w rzędach naprzemiennie, a w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni – przy zachowaniu odległości 1,5 m pomiędzy widzami.

32. Okoliczności, o których mowa w ust. 29 pkt 1–6, ust. 30 pkt 1–6 i ust. 31 pkt 1–6, potwierdza dokument wystawiony przez podmiot opłacający wynagrodzenie lub stypendium sportowe albo przez odpowiednio międzynarodową federację sportową działającą w sporcie olimpijskim lub paraolimpijskim lub inną uznaną przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski albo międzynarodową organizację sportową o zasięgu kontynentalnym należącą do takiej federacji albo polski związek sportowy albo Polski Komitet Olimpijski albo Polski Komitet Paraolimpijski.

33. W przypadkach, o których mowa w ust. 29–31:

1) podmiot uprawniony do udostępnienia obiektu, organizator współzawodnictwa sportowego, zajęć sportowych lub wydarzenia sportowego (w przypadku zajęć poza obiektem sportowym):
   a) dezynfekuje szatnie i węzły sanitarne,
   b) zapewnia osobom uczestniczącym w zajęciach sportowych, wydarzeniu sportowym lub korzystającym z obiektu sportowego, basenu lub aquaparku lub ze sprzętu sportowego środki do dezynfekcji rąk i sprzętu sportowego,
   c) dezynfekuje urządzenia i sprzęt sportowy po każdym użyciu i każdej grupie korzystających,
   d) zapewnia 15-minutowe odstępy między wchodzącymi i wychodzącymi uczestnikami zajęć sportowych, wydarzeń sportowych lub korzystających z obiektu sportowego, basenu lub aquaparku lub sprzętu sportowego lub w inny sposób ogranicza kontakt pomiędzy tymi osobami;

2) osoby uczestniczące w zajęciach sportowych lub wydarzeniu sportowym oraz korzystające z obiektu sportowego, basenu lub aquaparku lub ze sprzętu sportowego są obowiązane do dezynfekcji rąk, wchodząc i opuszczając obiekt, wydarzenie sportowe lub zajęcia sportowe.

34. Do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej z organizacją, promocją lub zarządzaniem imprezami, takimi jak targi, wystawy, kongresy, konferencje, spotkania, włączając działalności polegające na zarządzaniu i dostarczaniu pracowników do obsługi terenów i obiektów, w których te imprezy mają miejsce (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 82.30.Z), jest dopuszczalne, pod warunkiem realizowania tego rodzaju działalności za pośrednictwem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

35. Do dnia 5 czerwca 2021 r. ustanawia się zakaz prowadzenia przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na prowadzeniu wesołych miasteczek i parków rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 93.21.Z), pokojów zagadek, domów strachu, miejsc do tańczenia i w zakresie innych form rozrywki lub rekreacji organizowanych w pomieszczeniach lub w innych miejscach o zamkniętej przestrzeni (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 93.29.A) oraz pozostałej działalności rozrywkowej i rekreacyjnej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 93.29.B).

36. Przepis ust. 35 stosuje się odpowiednio do podmiotów prowadzących działalność określoną w tym przepisie, które we wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, Krajowym Rejestrze Sądowym lub krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej, jako oznaczenie przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej mają wskazany kod Polskiej Klasyfikacji Działalności 93.29.Z, 93.29.B lub 77.21.Z.

37. Do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej z fryzjerstwem i pozostałymi zabiegami kosmetycznymi (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 96.02.Z) oraz związanej z działalnością salonów tatuażu i piercingu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 96.09.Z) jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby w miejscu, w którym jest prowadzona ta działalność, przebywali wyłącznie obsługa oraz obsługiwani klienci, a w przypadku gdy klient wymaga opieki, także jego opiekun, przy czym:

1) w miejscu, w którym jest prowadzona ta działalność, może przebywać nie więcej niż 1 osoba na 1 stanowisko obsługi, z wyjątkiem obsługi;

2) stanowiska obsługi muszą znajdować się w odległości co najmniej 1,5 m od siebie, chyba że między tymi stanowiskami znajduje się przegroda o wysokości co najmniej 1 m, licząc od powierzchni stanowiska obsługi, albo której górna krawędź kończy się co najmniej 2 m od powierzchni podłogi.

38. Do dnia 5 czerwca 2021 r. prowadzenie przez biblioteki publiczne i naukowe działalności polegającej na udostępnianiu zbiorów jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby w pomieszczeniu dostępnym dla osób korzystających ze zbiorów biblioteki przebywała jednocześnie nie więcej niż 1 osoba na 15 m^2 powierzchni takiego pomieszczenia, z wyłączeniem bibliotekarzy. Przed wejściem do biblioteki zamieszcza się informację o limicie osób oraz podejmuje środki zapewniające jego przestrzeganie.

39. Do dnia 5 czerwca 2021 r. ustanawia się zakaz prowadzenia przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej z obsługą stoków narciarskich.

§ 10. 1. Do dnia 5 czerwca 2021 r. osoby przebywające:

1) w obiekcie handlowym lub usługowym o powierzchni sprzedaży lub świadczenia usług powyżej 2000 m^2,

2) w placówce handlowej w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni,

3) na stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni,

4) w miejscu prowadzenia sprzedaży na targowisku (straganie)

– są obowiązane nosić rękawiczki jednorazowe lub stosować środki do dezynfekcji rąk.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy osób, które nie mogą zakładać lub zdejmować rękawiczek z powodu stanu zdrowia, całościowych zaburzeń rozwoju, zaburzeń psychicznych, niepełnosprawności intelektualnej w stopniu umiarkowanym, znacznym albo głębokim, lub osoby mającej trudności z samodzielnym założeniem lub zdjęciem rękawiczek; okazanie orzeczenia lub zaświadczenia w tym zakresie nie jest wymagane.

3. Do dnia 5 czerwca 2021 r.:

1) obiekty handlowe lub usługowe o powierzchni sprzedaży lub świadczenia usług powyżej 2000 m^2, placówki handlowe w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni oraz zarządzający targowiskami (straganami) są obowiązani zapewnić rękawiczki jednorazowe lub środki do dezynfekcji rąk;

2) obiekty handlowe lub usługowe o powierzchni sprzedaży lub świadczenia usług powyżej 2000 m^2 oraz placówki handlowe w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni są obowiązane dokonywać, w godzinach ich otwarcia, co najmniej raz na godzinę, dezynfekcji stanowiska kasowego lub stanowiska obsługi, lub dystrybutora na stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni;

3) zakłady pracy są obowiązane zapewnić:

   a) osobom zatrudnionym niezależnie od podstawy zatrudnienia rękawiczki jednorazowe lub środki do dezynfekcji rąk,

   b) odległość między stanowiskami pracy wynoszącą co najmniej 1,5 m, chyba że jest to niemożliwe ze względu na charakter działalności wykonywanej w danym zakładzie pracy, a zakład ten zapewnia środki ochrony osobistej związane ze zwalczaniem epidemii.

4. W obiektach i placówkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, oraz świadczących usługi pocztowe może przebywać jednocześnie nie więcej niż 1 osoba na 15 m^2, z wyłączeniem obsługi.

5. Przed wejściem do obiektów i placówek, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, oraz świadczących usługi pocztowe informuje się o limicie osób, o którym mowa w ust. 4, oraz podejmuje środki zapewniające jego przestrzeganie.

6. Do dnia 5 czerwca 2021 r. w obiektach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ustanawia się zakaz prowadzenia działalności polegającej na prowadzeniu sal zabaw.

§ 11. 1. Do odwołania warunkiem rozpoczęcia:

1) rehabilitacji leczniczej w ośrodku rehabilitacyjnym w systemie stacjonarnym,

2) turnusów leczniczo-profilaktycznych w podmiotach leczniczych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej przez osoby uprawnione, o których mowa w:

   a) art. 67 ust. 6 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 860, 2112 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 159),

   b) art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1221 i 2112),

   c) art. 9b ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 396),

3) turnusów leczniczo-profilaktycznych w podmiotach leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w których są udzielane stacjonarne i całodobowe świadczenia opieki zdrowotnej z zakresu leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej, przez osoby uprawnione, o których mowa w:

   a) art. 145ga ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, 956, 1610, 2112 i 2320),

   b) art. 49i ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1123, 1610 i 2112 oraz z 2021 r. poz. 464),

   c) art. 144a ust. 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 575),

   d) art. 147j ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,

4) turnusów readaptacyjno-kondycyjnych w:

   a) podmiotach leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w których są udzielane stacjonarne i całodobowe świadczenia opieki zdrowotnej z zakresu leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej,

   b) jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej,

5) turnusów antystresowych w podmiotach leczniczych utworzonych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych przez funkcjonariuszy lub pracowników Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej oraz Służby Ochrony Państwa,

6) turnusów rehabilitacyjnych realizowanych w ramach zamówień udzielanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, 432 i 619), w trybie stacjonarnym

– jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 4 dni przed terminem rozpoczęcia rehabilitacji leczniczej albo danego turnusu.

2. Zlecenia na wykonanie testu diagnostycznego w przypadku, o którym mowa w ust. 1:

1) pkt 1–3, 4 lit. a, 5 i 6, dokonuje ośrodek rehabilitacyjny będący podmiotem wykonującym działalność leczniczą, do którego pacjent został skierowany na rehabilitację leczniczą albo turnus;

2) pkt 4 lit. b, dokonuje jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Obrony Narodowej, do której został skierowany uczestnik turnusu readaptacyjno-kondycyjnego.

3. Testy diagnostyczne, o których mowa w ust. 1, są finansowane ze środków publicznych.

4. Podstawą wykonania testu diagnostycznego, o którym mowa w ust. 1, w przypadku turnusów rehabilitacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 6, jest zawiadomienie o skierowaniu na rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, o którym mowa w § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu kierowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na rehabilitację leczniczą oraz udzielania zamówień na usługi rehabilitacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 277), wystawione przez właściwą jednostkę organizacyjną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

5. Do odwołania warunkiem uczestnictwa w projekcie „Wypracowanie i pilotażowe wdrożenie modelu kompleksowej rehabilitacji umożliwiającej podjęcie lub powrót do pracy” realizowanym przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 4 dni przed terminem rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie. Podstawą do wykonania takiego testu jest informacja o skierowaniu na kompleksową rehabilitację wystawiona przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Testy te są finansowane ze środków publicznych.

§ 12. 1. Świadczeniobiorca, który w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii przerwał rehabilitację leczniczą realizowaną w warunkach stacjonarnych przed upływem czasu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 31d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1398, z późn. zm.[5)]), może ją kontynuować u świadczeniodawcy, u którego nastąpiło jej przerwanie, na podstawie dotychczasowego skierowania na rehabilitację leczniczą, o którym mowa w art. 59 tej ustawy.

2. Kontynuacja rehabilitacji leczniczej, o której mowa w ust. 1, odbywa się na dotychczasowych warunkach realizacji świadczenia opieki zdrowotnej, przy uwzględnieniu liczby zrealizowanych, przed przerwaniem tej rehabilitacji, zabiegów lub osobodni.

3. Świadczeniodawca, u którego świadczeniobiorca przerwał rehabilitację leczniczą, o której mowa w ust. 1, uzgadnia ze świadczeniobiorcą termin rozpoczęcia kontynuacji tej rehabilitacji.

4. W przypadku, w którym przerwanie rehabilitacji leczniczej, o której mowa w ust. 1, grozi poważnym pogorszeniem stanu zdrowia, świadczeniobiorca może kontynuować tę rehabilitację u innego świadczeniodawcy.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, rehabilitacja lecznicza jest kontynuowana na podstawie zaświadczenia o konieczności jej kontynuowania wystawionego przez świadczeniodawcę, u którego rozpoczęto rehabilitację leczniczą, o której mowa w ust. 1, informacji o skierowaniu, o którym mowa w ust. 1, oraz o zrealizowanych zabiegach lub osobodniach.

6. Świadczeniodawca kontynuujący rehabilitację, o którym mowa w ust. 4, umieszcza w harmonogramie przyjęć świadczeniobiorcę, wyznaczając termin udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej w sposób, o którym mowa w art. 19a ust. 2 pkt 2 i art. 20 ust. 1a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

7. Informacje o:

1) planowanej kontynuacji rehabilitacji, o której mowa w ust. 1,

2) zrealizowanych świadczeniach opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1

– świadczeniodawca niezwłocznie przekazuje właściwemu oddziałowi wojewódzkiemu Narodowego Funduszu Zdrowia.

§ 13. 1. Do odwołania warunkiem rozpoczęcia:

1) leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej,

2) świadczeń uzdrowiskowego leczenia sanatoryjnego dzieci wykonywanego pod opieką dorosłych

– jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 pacjenta oraz opiekuna dziecka, o którym mowa w pkt 2, z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 4 dni przed terminem rozpoczęcia leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej albo zaszczepienie się pacjenta lub opiekuna dziecka, o którym mowa w pkt 2, przeciwko COVID-19.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 finansowanego ze środków publicznych jest skierowanie na leczenie uzdrowiskowe albo rehabilitację uzdrowiskową, o którym mowa w art. 33 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, potwierdzone przez oddział wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

3. Do dnia 30 września 2021 r. do skierowań potwierdzonych przez oddział wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych nie stosuje się terminu doręczenia świadczeniobiorcy potwierdzonego skierowania, o którym mowa w tych przepisach.

§ 14. Do dnia 5 czerwca 2021 r. ustanawia się czasowe zaprzestanie wykonywania działalności polegającej na organizowaniu turnusu rehabilitacyjnego, o którym mowa w art. 10c ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573).

[5)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1492, 1493, 1578, 1875, 2112, 2345 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 97, 159 i 694.

§ 15. 1. Do dnia 5 czerwca 2021 r. warunkiem przyjęcia do:

1) zakładu opiekuńczo-leczniczego,

2) zakładu pielęgnacyjno-opiekuńczego

– jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 pacjenta z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 4 dni przed terminem przyjęcia do zakładu.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 finansowanego ze środków publicznych jest skierowanie, o którym mowa w art. 33a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, oraz skierowanie do przyjęcia do psychiatrycznego zakładu opiekuńczo-leczniczego i pielęgnacyjno-opiekuńczego dokonane na podstawie art. 22 i art. 29 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 685).

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do osób zaszczepionych przeciwko COVID-19.

§ 16. 1. Do dnia 5 czerwca 2021 r. warunkiem przyjęcia do:

1) hospicjum stacjonarnego,

2) oddziału medycyny paliatywnej

– jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 pacjenta z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 4 dni przed terminem przyjęcia do hospicjum lub oddziału.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 finansowanego ze środków publicznych jest skierowanie do hospicjum lub oddziału, o których mowa w ust. 1.

3. Wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 nie jest wymagany w sytuacji wymagającej, ze względu na stan zdrowia pacjenta, pilnego albo natychmiastowego przyjęcia pacjenta do hospicjum lub oddziału, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku test ten jest wykonywany niezwłocznie po przyjęciu pacjenta do hospicjum lub oddziału, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do osób zaszczepionych przeciwko COVID-19.

§ 17. Osobie zaszczepionej przeciwko COVID-19 będącej świadczeniobiorcą w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych udziela się świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych innych niż określone w § 11, § 15 i § 16, bez konieczności wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2.

§ 18. 1. Do dnia 5 czerwca 2021 r. warunkiem przyjęcia do domu pomocy społecznej jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 4 dni przed wyznaczonym terminem przyjęcia.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 finansowanego ze środków publicznych jest decyzja o skierowaniu do domu pomocy społecznej lub decyzja o umieszczeniu w domu pomocy społecznej, wydane na podstawie art. 59 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876 i 2369 oraz z 2021 r. poz. 794 i 803), albo orzeczenie sądu opiekuńczego o przyjęciu do domu pomocy społecznej.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do osób zaszczepionych przeciwko COVID-19.

§ 19. 1. Do odwołania podmioty udzielające świadczeń opieki zdrowotnej za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności potwierdzają tożsamość świadczeniobiorcy, o którym mowa w art. 50 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, na podstawie danych przekazanych przez tego świadczeniobiorcę za pośrednictwem tych systemów, w tym przez telefon.

2. W razie niepotwierdzenia prawa świadczeniobiorcy do świadczeń opieki zdrowotnej w sposób określony w art. 50 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, świadczeniobiorca może złożyć oświadczenie o przysługującym mu prawie do świadczeń opieki zdrowotnej za pośrednictwem systemów, o których mowa w ust. 1, w tym przez telefon. Przepisów art. 50 ust. 6, 8 i 10 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych nie stosuje się.

3. Do odwołania wymóg, o którym mowa w art. 20 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, dostarczenia oryginału skierowania nie później niż w terminie 14 dni roboczych od dnia wpisania na listę oczekujących na udzielenie świadczenia nie ma zastosowania.

4. Świadczeniobiorca ma obowiązek dostarczyć świadczeniodawcy oryginał skierowania w terminie 21 dni od dnia odwołania stanu epidemii, jednakże nie później niż w dniu udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej wykonywanego na podstawie tego skierowania.

5. W przypadku świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, przy braku możliwości dostarczenia skierowania, świadczeniobiorca przekazuje w dniu udzielenia świadczenia skan albo zdjęcie skierowania za pośrednictwem tych systemów, albo, jeżeli nie ma takiej możliwości, przekazuje świadczeniodawcy dane uwidocznione na tym skierowaniu.

6. W przypadku gdy świadczeniodawca z przyczyn organizacyjno-technicznych nie może zidentyfikować i określić w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, statusu skierowania określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 59aa ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w celu wpisania świadczeniobiorcy na listę oczekujących na udzielenie świadczenia opieki zdrowotnej lub udzielenia mu świadczenia opieki zdrowotnej wystarczające jest podanie przez świadczeniobiorcę, za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, podstawowych informacji zawartych w skierowaniu oraz:

1) klucza dostępu do skierowania, o którym mowa w art. 59b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, albo

2) kodu dostępu, o którym mowa w art. 59b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, oraz numeru PESEL, a w przypadku jego braku – serii i numeru paszportu albo innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, albo

3) numeru identyfikującego skierowanie.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, świadczeniobiorca składa oświadczenie o niedokonaniu zgłoszenia w celu udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej u innego świadczeniodawcy na podstawie tego skierowania. Oświadczenie to może zostać złożone za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

8. Narodowy Fundusz Zdrowia jest obowiązany do zmiany statusu skierowań w postaci elektronicznej zrealizowanych przez świadczeniodawców, o których mowa w ust. 6, na podstawie informacji przekazanych Narodowemu Funduszowi Zdrowia w celu rozliczenia świadczeń opieki zdrowotnej.

9. Podmioty wykonujące działalność leczniczą udzielające świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków innych niż środki publiczne, które udzieliły świadczeń na podstawie informacji, o których mowa w ust. 6, są obowiązane do zmiany statusu skierowań w postaci elektronicznej, w terminie 3 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

10. Do odwołania świadczeniobiorca, który nie zgłosił się na ustalony termin udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej i został z tego powodu skreślony z listy oczekujących, o której mowa w art. 20 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, podlega przywróceniu na tę listę bez konieczności uprawdopodobnienia, że niezgłoszenie się nastąpiło z powodu siły wyższej. Wniosek o przywrócenie na listę oczekujących, o którym mowa w art. 20 ust. 10f ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, świadczeniobiorca zgłasza nie później niż w terminie 14 dni od dnia odwołania stanu epidemii.

11. Dokument elektroniczny, o którym mowa w art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, może zawierać dane inne niż wskazane w art. 50 ust. 5 tej ustawy, w szczególności informację o poddaniu świadczeniobiorcy obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

12. Do odwołania zlecenie wykonania badania laboratoryjnego polegającego na wykonaniu testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, następujące za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 1, uznaje się za spełniające standardy jakości, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2061 i 2401).

13. Do odwołania oświadczenia woli świadczeniobiorców o wyborze świadczeniodawcy, lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej i położnej podstawowej opieki zdrowotnej mogą być składane zgodnie z wzorami obowiązującymi w dniu 13 marca 2020 r.

§ 20. 1. Do odwołania zlecenia na zaopatrzenie w wyroby medyczne i zlecenia naprawy, o których mowa w art. 38 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 523), mogą być wystawiane za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

2. Do odwołania w przypadku braku możliwości weryfikacji zleceń, o których mowa w ust. 1, i potwierdzenia posiadania prawa do świadczeń opieki zdrowotnej za pośrednictwem serwisów internetowych lub usług informatycznych Narodowego Funduszu Zdrowia, weryfikacja i potwierdzenie mogą nastąpić za pośrednictwem innych systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

3. Do odwołania osoby, o których mowa w art. 27 ust. 1 i art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, mogą nie przekazywać odpowiednio formularzy: ZLK 1 Zgłoszenie podejrzenia lub rozpoznania zakażenia lub choroby zakaźnej oraz ZLB 1 Zgłoszenie dodatniego wyniku badania w kierunku biologicznych czynników chorobotwórczych, dotyczących zakażenia SARS-CoV-2, pod warunkiem zlecania wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 oraz przekazania jego wyniku za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 1.

4. W przypadku braku możliwości dołączenia do wniosku o dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych zaopatrzenia w wyroby medyczne, potwierdzonej za zgodność przez świadczeniodawcę realizującego zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne, kopii zrealizowanego zlecenia, o której mowa w § 11 ust. 4 pkt 2 lit. a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie określenia rodzajów zadań powiatu, które mogą być finansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 926 oraz z 2019 r. poz. 1275), wprowadza się, do odwołania, możliwość dołączenia do wniosku potwierdzonej przez świadczeniodawcę realizującego zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne kopii dokumentu potwierdzającego odbiór wyrobu medycznego, który zawiera unikalny numer identyfikacyjny nadany przez system informatyczny Narodowego Funduszu Zdrowia, wystawiony przez świadczeniodawcę realizującego zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne wraz z fakturą określającą cenę nabycia z wyodrębnioną kwotą opłacaną w ramach ubezpieczenia zdrowotnego oraz kwotą udziału własnego lub inny dokument potwierdzający zakup.

§ 21. 1. Do dnia 5 czerwca 2021 r. wykonywanie zadań przez urząd administracji publicznej lub jednostkę organizacyjną wykonującą zadania o charakterze publicznym może podlegać ograniczeniu polegającym na wykonywaniu wyłącznie zadań niezbędnych do zapewnienia pomocy obywatelom.

2. Do dnia 5 czerwca 2021 r. w urzędach administracji publicznej lub jednostkach organizacyjnych wykonujących zadania o charakterze publicznym dopuszczalna liczba interesantów przebywających, w tym samym czasie, w jednym pomieszczeniu nie może być większa niż 1 osoba na jedno stanowisko obsługi, z wyłączeniem osób realizujących zadania w zakresie obsługi interesantów.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:

1) dziecka do ukończenia 13. roku życia;

2) osoby z orzeczeniem o niepełnosprawności, osoby z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, osoby z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub osoby, która ze względu na stan zdrowia nie może poruszać się samodzielnie;

3) osoby o ograniczonej możliwości prowadzenia własnych spraw w urzędzie;

4) osoby wymagającej pomocy tłumacza;

5) innej osoby, w przypadkach wynikających z odrębnych przepisów.

4. Do zadań, o których mowa w ust. 1, zalicza się w szczególności sprawy z zakresu:

1) rejestracji stanu cywilnego;

2) ewidencji ludności i dowodów osobistych;

3) pomocy społecznej;

4) świadczenia usług komunalnych;

5) działania urzędów pracy, w tym wsparcia przedsiębiorców w związku z epidemią wywołaną zakażeniami wirusem SARS-CoV-2;

6) wydawania praw jazdy, dowodów rejestracyjnych i innych dokumentów komunikacyjnych;

7) budownictwa oraz planowania i zagospodarowania przestrzennego, w tym dotyczące:

   a) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego wydawanych na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741 i 784),

   b) decyzji o pozwoleniu na budowę, sprzeciwu do zgłoszenia robót budowlanych lub decyzji o pozwoleniu na użytkowanie wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.[6)]),

[6)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2127 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 234, 282 i 784.

c) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363 oraz z 2021 r. poz. 784),

d) decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043, 1378 i 1778 oraz z 2021 r. poz. 780 i 784);

8) ochrony środowiska, w tym dotyczące:

a) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji wydawanej na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 i 784),

b) decyzji zezwalającej na usunięcie drzew lub krzewów wydawanej na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, 471 i 1378),

c) wydawania zezwoleń na przetwarzanie odpadów, zezwoleń na zbieranie odpadów, decyzji o uznaniu przedmiotu lub substancji za produkt uboczny oraz decyzji o odmowie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784),

d) decyzji dotyczących pozwoleń zintegrowanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378, 1565, 2127 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 802),

e) zgłoszenia instalacji, z której emisja nie wymaga pozwolenia, mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko, na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

9) korzystania z wód, w zakresie zgody wodnoprawnej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624 i 784);

10) przebudowy lub remontu infrastruktury telekomunikacyjnej istniejącej w pasie drogowym drogi publicznej, lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym drogi publicznej, udostępnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu kanału technologicznego oraz zajęcia pasa drogowego drogi publicznej w celu umieszczenia w nim infrastruktury telekomunikacyjnej lub prowadzenia robót w tym pasie dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w art. 38–40 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, 471, 1087 i 2338 oraz z 2021 r. poz. 54 i 720).

5. Decyzję o rodzaju i formie wprowadzanych ograniczeń, o których mowa w ust. 1, podejmuje, z zastrzeżeniem ust. 4, kierownik urzędu administracji publicznej, dyrektor generalny urzędu lub kierujący jednostką organizacyjną wykonującą zadania o charakterze publicznym, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa obywateli, zawiadamiając o tych ograniczeniach, w drodze ogłoszenia, na stronie podmiotowej urzędu lub jednostki, a także przez wywieszenie ogłoszenia w siedzibie urzędu lub jednostki.

§ 22. 1. Do dnia 5 czerwca 2021 r. w urzędach administracji publicznej lub jednostkach organizacyjnych wykonujących zadania o charakterze publicznym kierownicy urzędów administracji publicznej, dyrektorzy generalni urzędów lub kierujący jednostką organizacyjną polecają pracownikom wykonywanie pracy zdalnej, z wyjątkiem jednostek organizacyjnych sądów i prokuratury. Do warunków świadczenia pracy zdalnej stosuje się przepisy art. 3 ust. 3–8 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.[7]).

2. Kierownik urzędu administracji publicznej, dyrektor generalny urzędu lub kierujący jednostką organizacyjną wykonującą zadania o charakterze publicznym może wyłączyć z zakresu pracy zdalnej pracowników realizujących zadania niezbędne do zapewnienia pomocy obywatelom lub inne zadania niezbędne ze względu na przepisy prawa lub potrzeby urzędu lub jednostki, jeżeli nie jest możliwe ich wykonywanie w ramach pracy zdalnej.

§ 23. 1. Do dnia 5 czerwca 2021 r. nakazuje się udostępnienie, w celu zwalczania epidemii, nieruchomości, lokali i terenów, jeżeli są one przewidziane w planie, o którym mowa w art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

2. Wojewoda, na podstawie informacji uzyskanej od właściwego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, informuje właściciela o obowiązku udostępnienia nieruchomości, lokalu i terenu.

---

[7] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2112, 2113, 2123, 2157, 2255, 2275, 2320, 2327, 2338, 2361 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 11, 159, 180 i 694.

§ 24. 1. Do dnia 14 maja 2021 r., w przypadku gdy przemieszczanie się następuje:

1) pieszo – jednocześnie mogą się poruszać osoby w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie:
   a) chyba że zachowanie tej odległości nie jest możliwe ze względu na opiekę nad:
      – dzieckiem do ukończenia 13. roku życia,
      – osobą z orzeczeniem o niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub osobą, która ze względu na stan zdrowia nie może poruszać się samodzielnie,
   b) z wyłączeniem osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących;
2) środkami publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym oraz pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – danym środkiem transportu albo pojazdem można przewozić, w tym samym czasie, nie więcej osób niż wynosi 50% liczby miejsc siedzących albo 30% liczby wszystkich miejsc siedzących i stojących określonych w dokumentacji technicznej lub dokumentacji techniczno-ruchowej dla danego typu środka transportu albo pojazdu przy jednoczesnym pozostawieniu w środku transportu albo pojeździe co najmniej 30% miejsc siedzących niezajętych;
3) pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – danym pojazdem można przewozić, w tym samym czasie, nie więcej osób niż wynosi połowa miejsc siedzących;
4) na terenie lotniska pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – danym pojazdem można przewozić, w tym samym czasie, nie więcej osób niż wynosi 50% liczby wszystkich miejsc siedzących i stojących określonych w dokumentacji technicznej lub dokumentacji techniczno-ruchowej dla danego typu pojazdu.

2. Od dnia 15 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r., w przypadku gdy przemieszczanie się następuje:

1) pieszo – jednocześnie mogą się poruszać osoby w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie:
   a) chyba że zachowanie tej odległości nie jest możliwe ze względu na opiekę nad:
      – dzieckiem do ukończenia 13. roku życia,
      – osobą z orzeczeniem o niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub osobą, która ze względu na stan zdrowia nie może poruszać się samodzielnie,
   b) z wyłączeniem osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących;
2) środkami publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym oraz pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – danym środkiem transportu albo pojazdem można przewozić, w tym samym czasie, nie więcej osób niż wynosi 100% liczby miejsc siedzących albo 50% liczby wszystkich miejsc siedzących i stojących określonych w dokumentacji technicznej lub dokumentacji techniczno-ruchowej dla danego typu środka transportu albo pojazdu przy jednoczesnym pozostawieniu w środku transportu albo pojeździe co najmniej 50% miejsc siedzących niezajętych;
3) pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – danym pojazdem można przewozić, w tym samym czasie, nie więcej osób niż wynosi połowa miejsc siedzących;
4) na terenie lotniska pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – danym pojazdem można przewozić, w tym samym czasie, nie więcej osób niż wynosi 50% liczby wszystkich miejsc siedzących i stojących określonych w dokumentacji technicznej lub dokumentacji techniczno-ruchowej dla danego typu pojazdu.

3. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, nie stosuje się w odniesieniu do środków transportu specjalnego przeznaczonego do przewozu osób niepełnosprawnych.

4. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, nie stosuje się w odniesieniu do pojazdu samochodowego przeznaczonego konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, którym poruszają się osoby zamieszkujące lub gospodarujące wspólnie.

5. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, nie stosuje się w stosunku do pojazdów samochodowych:

1) Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, jednostek organizacyjnych publicznej służby krwi, Inspekcji Transportu Drogowego oraz Straży Ochrony Kolei;

2) którymi jest wykonywany transport osób w związku z ich uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym, zajęciach sportowych lub wydarzeniach sportowych;

3) którymi jest wykonywany transport pacjentów w związku z udzielaniem im świadczeń opieki zdrowotnej oraz ich opiekunów;

4) wojsk sojuszniczych realizujących przejazdy przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w jego obszarze.

6. Do dnia 5 czerwca 2021 r. zakazuje się przemieszczania statkiem powietrznym w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze pasażera:

1) którego temperatura ciała jest równa albo przekracza 38°C;

2) który nie złożył podczas odprawy oświadczenia o stanie zdrowia według wzoru udostępnionego przez przewoźnika lotniczego;

3) który nie przestrzega nakazu zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1;

4) który odbywa obowiązkową kwarantannę, izolację lub izolację w warunkach domowych, o których mowa w art. 34 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

7. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 3, nie stosuje się w stosunku do pojazdów samochodowych Policji, przeznaczonych konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą i wykorzystywanych do realizacji zadań konwojowych.

§ 25. 1. Do dnia 5 czerwca 2021 r. nakazuje się zakrywanie, przy pomocy maseczki, ust i nosa:

1) w środkach publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, na statkach pasażerskich w żegludze krajowej w rozumieniu przepisów o bezpieczeństwie morskim lub statkach żeglugi śródlądowej, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, przeznaczonymi lub używanymi do przewozu osób;

2) w miejscach ogólnodostępnych, w tym:

   a) na drogach i placach, na terenie cmentarzy, promenad, bulwarów, miejsc postoju pojazdów, parkingów leśnych,

   b) na terenie nieruchomości wspólnych w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2020 r. poz. 1910 oraz z 2021 r. poz. 11) oraz na terenie takich nieruchomości o innych formach posiadania,

   c) w zakładach pracy, jeżeli w pomieszczeniu przebywa więcej niż 1 osoba, chyba że pracodawca postanowi inaczej,

   d) w budynkach użyteczności publicznej przeznaczonych na potrzeby: administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny,

   e) w obiektach handlowych lub usługowych, placówkach handlowych lub usługowych i na targowiskach (straganach);

3) w trakcie sprawowania kultu religijnego, w tym czynności lub obrzędów religijnych, w budynku użyteczności publicznej przeznaczonym na potrzeby kultu religijnego oraz na cmentarzu.

2. Od dnia 15 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r. nakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy miejsc na otwartym powietrzu.

3. Do dnia 5 czerwca 2021 r. nakazuje się zakrywanie ust i nosa zgodnie z § 25 ust. 1 na statkach powietrznych w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze.

4. Nakazu określonego w ust. 1 i 3 nie stosuje się w przypadku:

1) pojazdu samochodowego, z wyłączeniem pojazdów samochodowych będących środkami publicznego transportu zbiorowego, o których mowa w ust. 1 pkt 1;

2) osoby kierującej motocyklem, czterokołowcem lub motorowerem oraz osoby przewożonej takimi pojazdami, używających kasków ochronnych zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, 463, 694 i 720);

3) dziecka do ukończenia 5. roku życia;

4) osoby, która nie może zakrywać ust lub nosa z powodu:

   a) całościowych zaburzeń rozwoju, zaburzeń psychicznych, niepełnosprawności intelektualnej w stopniu umiarkowanym, znacznym albo głębokim,

   b) trudności w samodzielnym zakryciu lub odkryciu ust lub nosa,

   c) zaawansowanych schorzeń neurologicznych, układu oddechowego lub krążenia, przebiegających z niewydolnością oddechową lub krążenia;

5) kierującego środkiem publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym lub pojazdem samochodowym wykonującym zarobkowy przewóz osób, jeżeli operator publicznego transportu zbiorowego albo organizator tego transportu w rozumieniu odpowiednio art. 4 ust. 1 pkt 8 i 9 tej ustawy albo przedsiębiorca wykonujący działalność w zakresie zarobkowego przewozu osób zapewniają oddzielenie kierującego od przewożonych osób w sposób uniemożliwiający styczność w rozumieniu art. 2 pkt 25 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

6) kierującego statkiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli urządzenie sterowe znajduje się w osobnym pomieszczeniu albo armator statku zapewni oddzielenie kierującego od przewożonych osób w sposób uniemożliwiający styczność w rozumieniu art. 2 pkt 25 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

7) kierowców wykonujących przewozy drogowe w załodze;

8) sprawującego kult religijny podczas jego sprawowania;

9) żołnierza Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i wojsk sojuszniczych, a także funkcjonariusza Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, wykonujących zadania służbowe, stosujących środki ochrony osobistej odpowiednie do rodzaju wykonywanych czynności;

10) osoby, której miejscem stałego lub czasowego pobytu są budynki użyteczności publicznej przeznaczone na potrzeby wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, chyba że zarządzający takim budynkiem postanowi inaczej;

11) sędziego, trenera oraz osoby uprawiającej sport w ramach współzawodnictwa sportowego, zajęć sportowych lub wydarzeń sportowych, o których mowa w § 9 ust. 29–31;

12) osoby przebywającej na terenie lasu, parku, zieleńca, ogrodu botanicznego, ogrodu zabytkowego, rodzinnego ogródka działkowego albo plaży;

13) jazdy konnej;

14) personelu lotniczego przebywającego w kabinie pilota;

15) uczniów i dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym oraz osób zatrudnionych w przedszkolu, innej formie wychowania przedszkolnego, szkole lub placówce oświatowej oraz w ramach form opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 – na ich terenie, chyba że kierujący takim podmiotem lub formą wychowania lub opieki postanowi inaczej;

16) zdających oraz innych osób uczestniczących w przeprowadzaniu egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego, egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie lub egzaminu zawodowego, jeżeli w trakcie egzaminu odległość pomiędzy poszczególnymi osobami wynosi co najmniej 1,5 m;

17) osoby wykonującej czynności zawodowe, służbowe lub zarobkowe w budynkach użyteczności publicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, chyba że zarządzający takim budynkiem postanowi inaczej, z wyjątkiem osoby wykonującej bezpośrednią obsługę interesantów lub klientów w czasie jej wykonywania;

18) zdających oraz innych osób uczestniczących w przeprowadzaniu:

   a) egzaminu dyplomowego w szkole artystycznej, o którym mowa w art. 44zn ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2020 r. poz. 1327 oraz z 2021 r. poz. 4),

b) egzaminu czeladniczego lub egzaminu mistrzowskiego,

c) badania przydatności, egzaminu wstępnego, egzaminu kwalifikacyjnego przeprowadzanych w publicznej szkole artystycznej oraz sprawdzianu uzdolnień, predyspozycji lub praktycznych umiejętności, przeprowadzanego w niepublicznej szkole artystycznej o uprawnieniach publicznej szkoły artystycznej, o których mowa odpowiednio w art. 14 ust. 4 pkt 3 oraz art. 142 ust. 4 i 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe

– jeżeli w trakcie tego egzaminu, badania albo sprawdzianu odległość pomiędzy poszczególnymi osobami wynosi co najmniej 1,5 m.

5. Nakazu określonego w ust. 1 nie stosuje się również podczas zawierania małżeństwa przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego albo przed duchownym.

6. Odkrycie ust i nosa jest możliwe w przypadku:

1) konieczności identyfikacji lub weryfikacji tożsamości danej osoby, a także w związku ze świadczeniem danej osobie usług, jeżeli jest to niezbędne do ich świadczenia;

2) umożliwienia komunikowania się z osobą doświadczającą trwale lub okresowo trudności w komunikowaniu się;

3) spożywania posiłków lub napojów w zakładach pracy lub budynkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c i d oraz po zajęciu miejsca siedzącego w pociągu objętym obowiązkową rezerwacją miejsc, w tym posiłków i napojów wydawanych na pokładzie pociągu.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 4, jest wymagane przedstawienie, na żądanie Policji, straży gminnej, Straży Granicznej w lotniczych przejściach granicznych, a na obszarze kolejowym, w pociągach oraz w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego na dworcach kolejowych również na żądanie straży ochrony kolei, zaświadczenia lekarskiego lub innego dokumentu potwierdzającego całościowe zaburzenia rozwoju, zaburzenia psychiczne, niepełnosprawność intelektualną w stopniu umiarkowanym, znacznym albo głębokim lub trudności w samodzielnym zakryciu lub odkryciu ust lub nosa, lub zaawansowane schorzenia neurologiczne, układu oddechowego lub krążenia, przebiegające z niewydolnością oddechową lub krążenia.

§ 26. 1. Do dnia 5 czerwca 2021 r. zakazuje się organizowania lub udziału w zgromadzeniach w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 631), z wyłączeniem zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1, art. 22 ust. 1, albo decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 tej ustawy, przy czym:

1) maksymalna liczba uczestników nie może być większa niż 5;

2) odległość pomiędzy zgromadzeniami nie może być mniejsza niż 100 m.

2. Do dnia 14 maja 2021 r. uczestnicy zgromadzenia, o którym mowa w ust. 1, są obowiązani do zachowania odległości co najmniej 1,5 m między sobą oraz do zakrywania ust i nosa, zgodnie z nakazem określonym w § 25 ust. 1.

3. Od dnia 15 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r. uczestnicy zgromadzenia, o którym mowa w ust. 1, są obowiązani do zachowania odległości co najmniej 1,5 m między sobą oraz do zakrywania ust i nosa, zgodnie z nakazem określonym w § 25 ust. 1, chyba że zgromadzenie odbywa się na otwartym powietrzu.

4. Wojewoda, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach, albo organ gminy, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy, informuje państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego o organizowanych zgromadzeniach niezwłocznie po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 tej ustawy, albo zawiadomieniu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy.

5. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może przedstawić wojewodzie, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach, albo organowi gminy, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy, opinię w zakresie zagrożeń dla uczestników zgromadzenia i innych osób, w związku z sytuacją epidemiczną w tej gminie. Opinia ta jest publikowana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych właściwych organów oraz przekazywana organizatorowi zgromadzenia.

6. Organizator zgromadzenia jest obowiązany poinformować uczestników zgromadzenia o zasadach udziału w zgromadzeniu, wynikających z ust. 1–3, oraz o treści opinii, o której mowa w ust. 5.

7. Wojewoda, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach, albo organ gminy, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy, na wniosek właściwego komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji, wyznacza swojego przedstawiciela do udziału w zgromadzeniu.

8. Przedstawiciel wojewody, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach, albo przedstawiciel organu gminy, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy, przy podejmowaniu działań określonych w art. 20 tej ustawy jest obowiązany do uwzględnienia wymogów określonych w ust. 1–3 oraz uwarunkowań wynikających z opinii państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, o której mowa w ust. 5.

9. Do dnia 14 maja 2021 r. zgromadzenia organizowane w ramach działalności kościołów i innych związków wyznaniowych mogą się odbywać, pod warunkiem, że w przypadku gdy zgromadzenie odbywa się:

1) w budynkach i innych obiektach kultu religijnego, znajduje się w nich, przy zachowaniu odległości nie mniejszej niż 1,5 m, nie więcej uczestników niż 1 osoba na 15 m^2 powierzchni, oprócz osób sprawujących kult religijny lub osób dokonujących pochowania, lub osób zatrudnionych przez zakład lub dom pogrzebowy w przypadku pogrzebu, oraz że uczestnicy realizują nakaz zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1, z wyłączeniem osób sprawujących kult religijny;

2) na zewnątrz, uczestnicy przebywają w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie i realizują nakaz zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1, z wyłączeniem osób sprawujących kult religijny.

10. Od dnia 15 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r. zgromadzenia organizowane w ramach działalności kościołów i innych związków wyznaniowych mogą się odbywać, pod warunkiem, że w przypadku gdy zgromadzenie odbywa się:

1) w budynkach i innych obiektach kultu religijnego, znajduje się w nich, przy zachowaniu odległości nie mniejszej niż 1,5 m, nie więcej uczestników niż 1 osoba na 15 m^2 powierzchni, oprócz osób sprawujących kult religijny lub osób dokonujących pochowania, lub osób zatrudnionych przez zakład lub dom pogrzebowy w przypadku pogrzebu, oraz że uczestnicy realizują nakaz zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1, z wyłączeniem osób sprawujących kult religijny;

2) na zewnątrz, uczestnicy przebywają w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie.

11. Przed wejściem do budynków i innych obiektów kultu religijnego informuje się o limicie osób, o którym mowa w ust. 9 pkt 1 i ust. 10 pkt 1, oraz podejmuje środki zapewniające jego przestrzeganie.

12. Do dnia 14 maja 2021 r. spotkania lub zebrania mające na celu realizację działań statutowych lub wolontariackich, związanych z przeciwdziałaniem rozwoju epidemii wywołanej zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, organizowane przez organizacje harcerskie i skautowe objęte Honorowym Protektoratem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, mogą się odbywać, pod warunkiem, że w przypadku gdy spotkanie lub zebranie odbywa się:

1) w budynkach lub innych obiektach wykorzystywanych do prowadzenia działalności statutowej przez te organizacje, przy zachowaniu przez uczestników tych spotkań lub zebrań odległości nie mniejszej niż 1,5 m, z udziałem nie więcej uczestników niż 1 osoba na 7 m^2 powierzchni budynku lub innego obiektu oraz realizacji przez uczestników nakazu zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1;

2) na zewnątrz, z udziałem uczestników w liczbie nie większej niż 10, którzy przebywają w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie i realizują nakaz zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1.

13. Od dnia 15 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r. spotkania lub zebrania mające na celu realizację działań statutowych lub wolontariackich, związanych z przeciwdziałaniem rozwoju epidemii wywołanej zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, organizowane przez organizacje harcerskie i skautowe objęte Honorowym Protektoratem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, mogą się odbywać, pod warunkiem, że w przypadku gdy spotkanie lub zebranie odbywa się:

1) w budynkach lub innych obiektach wykorzystywanych do prowadzenia działalności statutowej przez te organizacje, przy zachowaniu przez uczestników tych spotkań lub zebrań odległości nie mniejszej niż 1,5 m, z udziałem nie więcej uczestników niż 1 osoba na 7 m^2 powierzchni budynku lub innego obiektu oraz realizacji przez uczestników nakazu zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1;

2) na zewnątrz, z udziałem uczestników w liczbie nie większej niż 10, którzy przebywają w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie.

14. Do dnia 28 maja 2021 r. zakazuje się organizowania i udziału w innych niż określone w ust. 1 zgromadzeniach, w tym imprezach, spotkaniach i zebraniach niezależnie od ich rodzaju, z wyłączeniem:

1) spotkań lub zebrań służbowych i zawodowych;

2) imprez i spotkań do 25 osób, które odbywają się na otwartym powietrzu albo w lokalu lub budynku wskazanym jako adres miejsca zamieszkania lub pobytu osoby, która organizuje imprezę lub spotkanie; do limitu osób nie wlicza się osoby organizującej imprezę lub spotkanie oraz osób wspólnie z nią zamieszkujących lub gospodarujących;

3) zgrupowań, spotkań lub zebrań związanych z realizacją zadań mających na celu zwalczanie lub zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych zwierząt, w tym zwierząt wolno żyjących (dzikich).

15. Od dnia 29 maja 2021 r. do dnia 5 czerwca 2021 r. zakazuje się organizowania i udziału w innych niż określone w ust. 1 zgromadzeniach, w tym imprezach, spotkaniach i zebraniach niezależnie od ich rodzaju, z wyłączeniem:

1) spotkań lub zebrań służbowych i zawodowych;

2) imprez i spotkań do 25 osób, które odbywają się w lokalu lub budynku wskazanym jako adres miejsca zamieszkania lub pobytu osoby, która organizuje imprezę lub spotkanie; do limitu osób nie wlicza się osoby organizującej imprezę lub spotkanie oraz osób wspólnie z nią zamieszkujących lub gospodarujących;

3) imprez i spotkań do 50 osób, które odbywają się na otwartym powietrzu albo w lokalu lub w wydzielonej strefie gastronomicznej sali sprzedaży, o których mowa w § 9 ust. 15 pkt 2;

4) zgrupowań, spotkań lub zebrań związanych z realizacją zadań mających na celu zwalczanie lub zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych zwierząt, w tym zwierząt wolno żyjących (dzikich).

16. Do liczby osób, o której mowa w ust. 14 pkt 2 i ust. 15 pkt 2 i 3, nie wlicza się osób zaszczepionych przeciwko COVID-19.

17. Zakazu, o którym mowa w ust. 14 i 15, nie stosuje się w przypadku przeprowadzania:

1) szkoleń lub egzaminów w ramach kształcenia w zawodach medycznych;

2) konkursu na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską, w tym aplikacje prowadzone w formie aplikacji uzupełniających, oraz konkursu na aplikację kuratorską, zajęć i sprawdzianów w trakcie tych aplikacji, a także egzaminów sędziowskich i egzaminów prokuratorskich;

3) konkursów na stanowiska referendarzy sądowych, asystentów sędziów, asystentów prokuratorów oraz konkursów na staż urzędniczy w sądzie i prokuraturze;

4) egzaminów kuratorskich oraz konkursów na stanowiska zawodowych kuratorów sądowych;

5) egzaminów na biegłych rewidentów i doradców podatkowych;

6) egzaminów przeprowadzanych w toku postępowania kwalifikacyjnego dla osób ubiegających się o nadanie uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości;

7) szkoleń, kursów, egzaminów, testów i kwalifikowania związanych z uprawnieniami wynikającymi z przepisów o drogach publicznych, ruchu drogowym, transporcie drogowym, transporcie kolejowym, kierujących pojazdami, przewozie towarów niebezpiecznych, dozorze technicznym oraz przepisów prawa lotniczego;

8) szkoleń, kursów, testów kwalifikacyjnych, egzaminów i ćwiczeń odbywających się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej koniecznych do zapewnienia gotowości do wykonywania zadań ustawowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej, Służby Więziennej, straży gminnych (miejskich) oraz Inspekcji Transportu Drogowego oraz ćwiczeń organizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez wojska sojusznicze;

9) kursów w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy;

10) egzaminów z języka polskiego jako języka obcego przeprowadzanych przez podmioty posiadające uprawnienia do organizowania egzaminu na określonym poziomie biegłości językowej, nadane przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;

11) egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego, egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie i egzaminu zawodowego, w tym egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie oraz egzaminu zawodowego przeprowadzanego w ośrodkach egzaminacyjnych zlokalizowanych u pracodawców;

12) szkoleń dla egzaminatorów egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego, egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie lub egzaminu zawodowego oraz prac osób uczestniczących w sprawdzaniu i ocenianiu prac egzaminacyjnych egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego, egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie lub egzaminu zawodowego;

13) przez Centralną Morską Komisję Egzaminacyjną egzaminów kwalifikacyjnych związanych z uzyskiwaniem kwalifikacji wynikających z przepisów o bezpieczeństwie morskim;

14) szkoleń wstępnych w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy;

15) egzaminów przeprowadzanych przez właściwą izbę samorządu zawodowego architektów i inżynierów budownictwa w toku postępowania kwalifikacyjnego dla osób ubiegających się o nadanie uprawnień budowlanych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;

16) szkoleń, kursów, egzaminów, testów i kwalifikowania związanych z uprawnieniami wynikającymi z przepisów o transporcie morskim;

17) konkursów, olimpiad i turniejów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 8 i ust. 6 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;

18) próbnego zastosowania materiałów egzaminacyjnych w postaci propozycji zadań, zadań egzaminacyjnych oraz ich zestawów do przeprowadzenia egzaminu ósmoklasisty i egzaminu maturalnego oraz testów diagnostycznych w zakresie poziomu przygotowania uczniów albo zdających do egzaminu ósmoklasisty i egzaminu maturalnego;

19) badań edukacyjnych, których realizacja wynika z krajowych lub międzynarodowych zobowiązań ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania;

20) egzaminów dla kandydatów na członków organów nadzorczych;

21) egzaminów na maklerów papierów wartościowych, doradców inwestycyjnych, brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, aktuariuszy i pośredników kredytu hipotecznego;

22) egzaminów dla osób ubiegających się o przyznanie prawa do wykonywania zawodu rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych oraz sprawdzianów dla rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych;

23) szkoleń lub egzaminów w ramach kształcenia specjalizacyjnego lekarzy weterynarii;

24) egzaminu końcowego na inspektora Inspekcji Ochrony Środowiska;

25) szkoleń dla kandydatów na przewodników górskich oraz egzaminów na przewodników górskich, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych;

26) egzaminów umożliwiających nabycie uprawnień zawodowych, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052);

27) egzaminu dyplomowego w szkole artystycznej, o którym mowa w art. 44zn ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty;

28) badania przydatności, egzaminu wstępnego, egzaminu kwalifikacyjnego przeprowadzanych w publicznej szkole artystycznej oraz sprawdzianu uzdolnień, predyspozycji lub praktycznych umiejętności, przeprowadzanego w niepublicznej szkole artystycznej o uprawnieniach publicznej szkoły artystycznej, o których mowa odpowiednio w art. 14 ust. 4 pkt 3 oraz art. 142 ust. 4 i 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;

29) egzaminów ze znajomości przepisów dotyczących posiadania i używania broni oraz umiejętności posługiwania się bronią, o których mowa w art. 16 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955);

30) egzaminów: adwokackiego, radcowskiego, komorniczego i egzaminu dla osób ubiegających się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego;

31) szkoleń lub egzaminów dla osób ubiegających się o uprawnienia inspektora ochrony radiologicznej lub uprawnienia do zajmowania stanowiska mającego istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej;

32) szkoleń i przeszkoleń związanych z uprawnieniami wynikającymi z przepisów o bezpieczeństwie morskim;

33) egzaminu czeladniczego i egzaminu mistrzowskiego, w tym przeprowadzanego u pracodawców;

34) uroczystości o charakterze państwowym lub międzypaństwowym wyłącznie z udziałem organizatorów, zaproszonych gości oraz osób zaangażowanych w organizację i obsługę uroczystości;

35) egzaminów na uprawnienia do uprawiania turystyki wodnej, o których mowa w art. 37a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej;

36) egzaminów dla osób ubiegających się o wydanie świadectwa:

   a) radioelektronika pierwszej klasy (GMDSS),

   b) radioelektronika drugiej klasy (GMDSS),

   c) ogólnego operatora (GMDSS),

   d) ograniczonego operatora (GMDSS),

   e) operatora stacji nadbrzeżnej;

37) egzaminów dla osób ubiegających się o odnowienie świadectw, o których mowa w pkt 36 lit. a–d;

38) egzaminu konsularnego, szkolenia przedegzaminacyjnego oraz szkolenia przedwyjazdowego, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 oraz art. 6a ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2021 r. poz. 823), oraz konkursu na aplikację dyplomatyczno-konsularną organizowanego przez dyrektora generalnego służby zagranicznej i egzaminu z języka obcego organizowanego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Rozdział 4

Szczepienia ochronne przeciwko COVID-19

§ 27. 1. Podmioty przeprowadzające szczepienia ochronne przeciwko COVID-19 mają obowiązek stosowania tych szczepień w następującej kolejności:

1) osoby zatrudnione w podmiocie leczniczym:

   a) wykonujące zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej lub

   b) których praca pozostaje w bezpośrednim związku z udzielaniem świadczeń opieki zdrowotnej w tym podmiocie,

2) osoby wykonujące zawód w ramach działalności leczniczej jako praktyka zawodowa, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, oraz osoby zatrudnione przez tę praktykę:

   a) wykonujące zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej lub

   b) których praca pozostaje w bezpośrednim związku z udzielaniem świadczeń opieki zdrowotnej w tej praktyce,

3) przedstawiciele ustawowi dzieci urodzonych przed ukończeniem 37. tygodnia ciąży, które w dniu podania ich przedstawicielom ustawowym pierwszej dawki szczepionki przeciwko COVID-19 są hospitalizowane w podmiocie leczniczym i których przewidywany okres hospitalizacji będzie dłuższy od czasu wymaganego dla osoby poddanej szczepieniu do uzyskania optymalnej odporności na zakażenie wirusem SARS-CoV-2,

4) osoby inne niż określone w pkt 1 i 2, zatrudnione w podmiocie wykonującym działalność leczniczą,

5) farmaceuci i technicy farmaceutyczni zatrudnieni w aptece ogólnodostępnej,

6) nauczyciele akademiccy zatrudnieni w uczelni medycznej albo w innej uczelni prowadzący zajęcia na kierunkach przygotowujących do wykonywania zawodu medycznego, o którym mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, oraz doktoranci i studenci tych uczelni biorący udział, zgodnie z programem studiów, w zajęciach z udziałem pacjentów lub w trakcie których następuje kontakt z biologicznym materiałem zakaźnym,

7) osoby zatrudnione w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej w rozumieniu art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej lub w placówce zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, o której mowa w art. 67 i art. 69 tej ustawy,

8) urzędowi lekarze weterynarii oraz osoby zatrudnione w Inspekcji Weterynaryjnej, wykonujące czynności związane z kontrolą występowania zakażenia SARS-CoV-2 u norek i zwalczaniem ognisk tej choroby

– w ramach etapu „0”;

9) pacjenci: zakładu opiekuńczo-leczniczego, zakładu pielęgnacyjno-opiekuńczego, hospicjum stacjonarnego lub domowego i oddziału medycyny paliatywnej oraz osoby przebywające w domu pomocy społecznej, o którym mowa w art. 56 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, lub w placówce zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, o której mowa w art. 67 i art. 69 tej ustawy,

10) osoby zatrudnione w ogrzewalniach i noclegowniach, o których mowa w art. 48a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej,

11) osoby urodzone:

   a) nie później niż w 1941 r.,

   b) w latach 1942–1951 lub osoby powyżej 18. roku życia urodzone po 1951 r. z następującymi stanami zwiększającymi ryzyko ciężkiego przebiegu COVID-19:

      – dializowane z powodu przewlekłej niewydolności nerek lub

      – z chorobą nowotworową, u których po dniu 31 grudnia 2019 r. prowadzono leczenie chemioterapią lub radioterapią, lub

– poddawane przewlekłej wentylacji mechanicznej, lub

– po przeszczepach komórek, tkanek i narządów, u których prowadzono leczenie immunosupresyjne, lub

– u których zdiagnozowano chorobę nowotworową i zakwalifikowano do leczenia chemioterapią lub radioterapią, a nie rozpoczęto leczenia, lub

– oczekujące na przeszczepienie w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 36 ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów (Dz. U. z 2020 r. poz. 2134),

c) w latach 1952–1961,

d) w latach 1962–1981,

e) w latach 1982–2002,

f) w roku 2003, które ukończyły 18. rok życia,

12) nauczyciele, wychowawcy i inni pracownicy pedagogiczni, osoby, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, pomoc nauczyciela i pomoc wychowawcy, zatrudnieni w przedszkolu, innej formie wychowania przedszkolnego, szkole lub placówce działającej w systemie oświaty, przedszkolu lub szkole funkcjonującej w systemie oświaty innego państwa znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Centralnej Komisji Egzaminacyjnej i okręgowych komisjach egzaminacyjnych, osoby pracujące z dziećmi w placówce wsparcia dziennego, placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym, w ramach form opieki nad dziećmi w wieku do lat 3, nauczyciele skierowani do pracy za granicą i instruktorzy praktycznej nauki zawodu prowadzący zajęcia praktyczne,

13) nauczyciele akademiccy zatrudnieni w uczelni innej niż określona w pkt 6 oraz inne osoby prowadzące w uczelni zajęcia ze studentami lub doktorantami zgodnie z programem odpowiednio studiów albo kształcenia,

14) osoby prowadzące zajęcia na uczelniach kościelnych oraz w wyższych seminariach duchownych,

15) funkcjonariusze albo żołnierze: Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, straży ochrony kolei, strażnicy straży gminnej (miejskiej), prokuratorzy i asesorzy prokuratury oraz członkowie ochotniczych straży pożarnych, ratownicy górscy i wodni wykonujący działania ratownicze,

16) osoby bezpośrednio zapewniające funkcjonowanie podstawowej działalności państwa oraz osoby wykonujące czynności pozostające w bezpośrednim związku z przeciwdziałaniem COVID-19,

17) członkowie kadry narodowej polskich związków sportowych w sportach olimpijskich, zawodnicy przygotowujący się do igrzysk olimpijskich, igrzysk paraolimpijskich lub igrzysk głuchych, członkowie sztabów szkoleniowych kadr narodowych polskich związków sportowych w sportach olimpijskich, członkowie sztabów szkoleniowych zawodników przygotowujących się do igrzysk olimpijskich, igrzysk paraolimpijskich lub igrzysk głuchych oraz członkowie Misji Olimpijskiej oraz Misji Paraolimpijskiej

– w ramach etapu „I”.

2. Osoby, które przebyły chorobę wywołaną zakażeniem wirusem SARS-CoV-2, są poddawane szczepieniu ochronnemu przeciwko COVID-19 w terminie nie wcześniejszym niż 3 miesiące od dnia uzyskania pozytywnego wyniku testu na obecność wirusa SARS-CoV-2. Warunek, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie dotyczy osób, o których mowa w ust. 1 pkt 11 lit. b.

3. W sytuacji ryzyka niewykorzystania szczepionki dopuszcza się szczepienie osób innych niż określone w ust. 1, które ukończyły 18 lat.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia informuje podmioty, w których przebywają osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 9, albo są zatrudnione lub pełnią służbę osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 10 i 12–15, o możliwości wystawienia skierowania na szczepienie przeciwko COVID-19.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek Pełnomocnika Rządu do spraw narodowego programu szczepień ochronnych przeciwko wirusowi SARS-CoV-2, informuje podmioty, w których są zatrudnione, pełnią służbę lub wykonują czynności osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 16, lub te osoby o możliwości wystawienia skierowania na szczepienie ochronne przeciwko COVID-19.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, informuje osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 17, o możliwości wystawienia skierowania na szczepienie ochronne przeciwko COVID-19.

7. Minister właściwy do spraw zdrowia podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej informację o dacie rozpoczęcia wystawiania skierowań na szczepienia osób wchodzących w skład grup, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 5

Przepis przejściowy

§ 28. Osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostały zaszczepione pierwszą dawką szczepionki przeciwko COVID-19, a które nie zostały wymienione w § 27, są uprawnione do otrzymania drugiej dawki tej szczepionki.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 29. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 512, z późn. zm.[8)]).

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 maja 2021 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. Morawiecki*

[8)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 546, 574, 617, 654, 683, 700, 729, 748, 814 i 852.